

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Точка зору

«А якщо «ЛНР» не справляється зі своїми обов'язками, то нехай народ її скине, як ми скинули Януковича»

СТОР. 6

Культура

Квіти, душа і майстерність

СТОР. 11

Презентація

«Міліція під контролем!»

СТОР. 15

№ 221 (5971) СУБОТА, 15 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Працівникам сільського господарства України

Шановні друзі!

Прийміть щирі вітання з нагоди вашого професійного свята — Дня працівників сільського господарства!

Наш народ відзначає це свято, відколи здійснилася споконвічна мрія українців — бути господарями на своїй прекрасній землі. Високі досягнення всіх вас — хліборобів, виноградарів, овочівників, тваринників, механізаторів, переробників сільгосппродукції, управлінців сільськогосподарської галузі — викликають безмежну гордість за майбутнє України, бажання доземно вклонитись за щедрий стіл у кожній домівці.

Невтомною працею і щедрістю душі ви здобули добру славу, шану та заслужили сердечну вдячність всіх нас. Нехай ваш життєвий шлях повниться новими злетами та досягненнями, а все створене вами добро вертається сторицею!

Щастя вам, здоров'я, добробуту, невичерпної снаги та подальших успіхів в ім'я України! Зі святом!

Голова Верховної Ради України Олександр ТУРЧИНОВ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Завтра — День працівників сільського господарства

До торжеств — 60-мільйонний коровай і новий елеватор

День працівників сільського господарства країна зустрічає шістдесятьма мільйонами тонн хлібних культур у засіках. Якщо вірити Міністерству аграрної політики і продовольства, з 96% запланованих до збирання площ намолочено понад 60,7 млн. тонн зернових і зернобобових. Кожний гектар у середньому дав по 42,8 центнера. Торік у цей час аграрії зібрали майже 57,4 млн. тонн зерна (89% від плану). Середня врожайність становила 39,7 ц/га.

Отож Україна й цього року посяде чільне місце серед світових лідерів з виробництва та експорту збіжжя. Логічно, що в державі стають до ладу дедалі більше елеваторів. Один з них, який назвали «Успіх Рокитне» *(на знімку)*, ***відкрили вчора на Київщині. Річна потужність зерносушильного комплексу, що надаватиме послуги сільгоспвиробникам області зі зберігання, сушіння та очищення зерна, становить майже 100 тисяч тонн. Як підкреслювалось під час урочистостей, нове підприємство для Київщини — це додаткові робочі місця та сприяння економічному розвитку території.***

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 12—13-Й СТОР.

У НОМЕР

Вишеградська група зустрінеться на річницю Оксамитової революції

Цими вихідними відбудеться робочий візит Президента України Петра Порошенка до Словацької Республіки. Святкування 25-ї річниці Оксамитової революції у Братиславі стане також нагодою для Порошенка обговорити нинішні події в Україні з президентами країн Вишеградської четвірки (Чехія, Словаччина, Польща та Угорщина). Однією з ключових тем, як планується, стане питання енергетики. Обговорюватимуть і позицію європейських країн щодо подій у нашій державі. «Я дуже радий, що Президент України підтвердив свою участь у засіданні Вишеградської групи. Наша мета — це вільна демократична і квітуча Україна», — заявив напередодні в коментарі для ЗМІ Президент Словаччини Андрей Кіска. Нагадаємо, Оксамитовою революцією називають повалення комуністичного режиму в Чехословаччині, яке відбулося мирним шляхом у результаті вуличних акцій протестів, що тривали в період з 17 листопада по 29 грудня 1989 року.

Хто вбиває українське радіо

Несвяткові роздуми до 90-літнього ювілею

16 листопада 1924 року в радіоефірі Харкова — тодішньої столиці УРСР зазвучала музична програма. Той день став початком регулярного радіомовлення в Україні.

СТОР. 10

Ветерани Маріуполя залишаються з «Голосом України»

Річну передплату газети «Голос України» отримали активісти ветеранських організацій Маріуполя. У цьому допоміг народний депутат України Сергій Матвієнков, який постійно за рахунок власного благодійного фонду передплачує видання для виборців. Мешканцям прифронтового міста, яким сьогодні є Маріуполь, важливо отримувати об'єктивну й вичерпну інформацію про рішення Верховної Ради, інших органів влади. Як і раніше, «Голос України» залишається джерелом інформації, другом і порадником читачів.

Леонід ВАСИЛЕНКО, регіональний консультант газети «Голос України» у Маріуполі.

Донецька область.

КОРОТКО

■ На один із телефонів Кременчуцького автомобільного заводу вдруге за останні три місяці надійшло повідомлення про закладену на території підприємства бомбу. Під час перевірки фахівці вибухових пристроїв не виявили. За фактом неправдивого «замінування» правоохоронці відкрили кримінальне провадження, триває пошук зловмисника, **передає наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

■ Міністерство охорони здоров'я розробило і винесло на розгляд уряду проект постанови, що створює рівні умови ціноутворення на лікарські засоби вітчизняного та іноземного виробництва і запроваджує державне регулювання цін на ліки, **інформує прес-служба Кабінету Міністрів.**

Україна забезпечена ядерним паливом до вересня 2015 року і має джерела його поставок *(Укрінформ)*

Місії ОБСЄ передали 10 броньованих автомобілів

Президент Петро Порошенко взяв участь у церемонії передачі представникам спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні броньованих автомобілів «КрАЗ Кугуар»** (на знімку). **Глава держави вручив ключі від автомобілів голові Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні Ертугрулу Апакану.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

«Жоден із цих автомобілів не був переданий місії ОБСЄ за рахунок Збройних Сил. Ці автомобілі заздалегідь замовлені Прикордонними військами, Національною Гвардією і планувалися до експлуатації за межами АТО. Але нині немає більш важливого завдання, ніж забезпечення миру, і наша співпраця з ОБСЄ вкрай важлива», — **цитує слова Президента його прес-служба.**

Як зауважив глава держави, місія ОБСЄ відіграє важливу роль у забезпеченні миру в Україні. Він нагадав, що інформація саме цієї організації використовувалась під час розгляду питання про ситуацію в Україні на позачерговому засіданні Радбезу ООН.

«Я покладаю надію, що місія ОБСЄ зможе відновити виконання Мінських домовленостей, які сьогодні дуже важливі», — сказав Петро Порошенко, висловивши впевненість, що кількість інспекторів ОБСЄ і далі зростатиме.

Голова Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні Ертугрул Апакан зазначив, що організація підтримує Мирний план Президента та підтверджує дотримання Україною Мінських домовленостей.

ДО РЕЧІ

Українське військо здатне й готове захистити кордони нашої держави, заявив Президент України Петро Порошенко на нараді з керівниками силових відомств.

«Жодних підстав для того, щоб піддаватися паніці, немає. Нами розроблені й за останні два місяці втілені в життя серйозні кроки з підготовки наших Збройних Сил, інших підрозділів для захисту України», — сказав глава держави.

«Якщо події почнуть розгортатися всупереч Мирному плану, то українські Збройні Сили сьогодні готові й здатні дати відсіч», — заявив П. Порошенко, підкресливши, що Україна завжди обстоювала позицію мирного врегулювання ситуації на Донбасі та доклала максимум зусиль для того, щоб не допустити ескалації.

Прем'єр Арсеній Яценюк назвав кандидатури на посади міністрів

Процедура формування коаліції виходить на фінішну пряму

Учора найімовірніший кандидат на посаду Прем'єр-міністра, лідер партії «Народний фронт» Арсеній Яценюк назвав прізвища кандидатів на посади міністрів у новому уряді та запропонував їх на всенародне обговорення. Зокрема, на посаді віце-прем'єра з регіональної політики він бачить Володимира Гройсмана (Блок Петра Порошенка), Ігоря Жданова («Батьківщина») — на посаді віце-прем'єра з гуманітарних питань, Ігоря Мірошниченка — на посаді віце-прем'єра з аграрних питань. Також А. Яценюк пропонує зберегти за Арсеном Аваковим посаду міністра внутрішніх справ, Павлом Петренком — міністра юстиції, Сергієм Квітом — Міністерство освіти, Євгеном Ніщуком — Міністерство культури. На посаду міністра економіки він пропонує Дмитра Шимківа (нині заступник глави адміністрації Президента), міністра фінансів — Віталія Лісовенка (нині заступник міністра фінансів), міністра енергетики та вугільної промисловості — Андрія Коболєва (голова «Нафтогазу України), міністра охорони здоров'я — Василя Лазоришинця (нинішній в. о. міністра охорони здоров'я), міністра соціальної політики — Павла Розенка (Блок Петра Порошенка), міністра аграрної політики та продовольства — Леоніда Козаченка, міністра молоді та спорту -Дениса Силантьєв (Радикальна партія), на посаду міністра екології та природних ресурсів — Ганну Гопко («Самопоміч»).

Загалом А. Яценюк висловився за те, щоб кожна політична сила, яка увійде до складу коаліції, також була представлена в уряді. «Буде правильно, якщо кожна політична сила, що підписує угоду про коаліцію, делегує своїх повноважних представників до виконавчого органу та до виконавчої влади, а саме, до Кабінету Міністрів. Ніхто в парламенті не відсидиться, щоб потім розповідати про злочинний уряд», — підкреслив він.

Крім того, А. Яценюк повідомив: «Що стосується посади віце-прем'єр-міністра з питань європейської інтеграції, то вважаю за потрібне запросити на цю посаду одного з європейських лідерів, але про остаточне рішення оголошу після завершення переговорів».

Що стосується посади Голови Верховної Ради, то А. Яценюк зазначив, що об'єктивно найпрофесійнішою кандидатурою є нинішній глава парламенту Олександр Турчинов, однак, додав він, буде чесно і справедливо, якщо це питання буде обговорене всіма членами коаліції.

Окресллючи виклики, які стоять перед майбутньою парламентською коаліцією та Кабінетом Міністрів, А. Яценюк наголосив, що наступного року потрібно реформувати Збройні Сили та оборонно-промисловий комплекс, бо саме нове озброєння та побудова української армії здатні зупинити російську військову агресію, реформувати судову та правоохоронну систему, ухвалити проекти податкової і бюджетної реформ та децентралізувати владу.

Утім, деякі запропоновані кандидатури зі списку Яценюка одразу заявили, що або нічого про це не чули, або вже відмовилися від урядових посад. Зокрема, **Ганна Гопко** на сторінці у Фейсбук написала, що має інші плани на життя та планує працювати в парламенті, звідки й допомагатиме новому міністру екології. Так само й **Павло Розенко** в соцмережі зазначив, що з ним ніхто не обговорював можливість очолити Мінсоцполітики, тож поки що це особисте бачення А. Яценюка.

Про те, що названі прем'єром кандидатури на посади в новому уряді не узгоджувалися з Блоком Петра Порошенка, повідомив і **Микола Томенко.** Тож, за його словами, поки не завершена робота над проектом Коаліційної угоди, ця ініціатива лідера «Народного фронту» — лише один з багатьох варіантів уряду.

Що стосується формування коаліції, то партія «Блок Петра Порошенка» пропонує провести перше пленарне засідання новообраної Верховної Ради України восьмого скликання ще до кінця листопада цього року. Про це заявив представник партії **Віталій Ковальчук.**

«Сьогодні Україна потребує швидких, радикальних та ефективних управлінських рішень, які без парламенту неможливі. Тому Блок Петра Порошенка звертається до Голови Верховної Ради сьомого скликання Олександра Турчинова з пропозицією скликати перше засідання депутатської групи з організації першої сесії Верховної Ради нового скликання», — наголосив політик.

Крім того, Блок Петра Порошенка закликав усіх новообраних парламентаріїв невідкладно вирішити питання звільнення з попереднього місця роботи, займання якого є несумісним зі статусом народного депутата, а також у разі наявності припинення дії іншого представницького мандата, який несумісний з мандатом народного депутата України.

«Блок Петра Порошенка наголошує, що робота новообраної Верховної Ради має розпочатися у максимально стислі терміни, вже до кінця листопада цього року», — зазначив В. Ковальчук.

У тому, що новий парламент має запрацювати якнайшвидше, переконаний і представник «Батьківщини» **Сергій Соболєв**. Повідомивши, що фракція «Батьківщини» в робочій групі з підготовки першого засідання Верховної Ради представлятиме він та народний депутат Андрій Кожем'якін, С. Соболєв зазначив: «Ключове завдання нині — якомога швидше розпочати роботу парламенту». За його словами, для цього є всі передумови, оскільки робота над підготовкою ключового документа коаліції підходить до завершення. «Батьківщина» не має застережень ні до тексту Коаліційної угоди, ні будь-яких кадрових претензій», — сказав він та додав, що оприлюднення узгодженого тексту Коаліційної угоди відкриє зелене світло для якнайшвидшого початку роботи парламенту.

На негайному підписанні Коаліційної угоди та початку роботи нового парламенту також наголосив ще один представник «Батьківщини» **Андрій Кожем'якін**. При цьому перед початком учорашніх переговорів він зауважив, що процес підготовки Коаліційної угоди відбувається складно, оскільки постійно вносяться нові пропозиції, які не погоджуються з іншими фракціями. «От вчора було внесено нові пропозиції щодо Регламенту, які не можуть погодити між собою Блок Петра Порошенка та «Народний фронт», — зауважив він.

А народний депутат від «Батьківщини» **Андрій Сенченко** додав, що основне завдання учасників коаліційних переговорів — не допустити внесення до тексту Коаліційної угоди пунктів, які «закладають бомби під майбутню коаліцію».

«Наприклад, не можна прописувати у Регламенті норми, які б дозволяли комусь домінувати і диктувати всім іншим, не можна обмежувати законне право депутатів вносити законопроекти, бо якщо чиновники візуватимуть депутатські законопроекти, то це абсурд, який працювати не буде», — сказав він.

Тим часом голова партії «Блок Петра Порошенка» **Юрій Луценко** ще в четвер висловив переконання, що Коаліційна угода має всі шанси бути парафованою п'ятьма парламентськими демократичними партіями. Висловивши подяку представникам «Самопомочі», які взяли на себе роль модератора та гасили пристрасті політичних ветеранів, Ю. Луценко зазначив: «Якщо завтра все буде так само конструктивно — документ буде оприлюднено для громадського обговорення».

Лідер Радикальної партії **Олег Ляшко** переконаний, що спочатку треба підписати Коаліційну угоду, а вже після цього обговорювати кадрові питання. «Бо якщо після підписання Коаліційної угоди якась із партій вирішить вийти зі складу коаліції, бо їй не сподобалася та чи інша кадрова пропозиція, то цій політичній силі доведеться обґрунтувати, чому вона так вчинила», — сказав він та додав: «Спочатку підписуємо Коаліційну угоду, а потім обговорюємо кадрові питання». Разом з тим О. Ляшко підтвердив, що його політична сила претендує на керівництво Міністерством внутрішніх справ, Міністерством освіти і науки та, можливо, Міністерством економіки. «А вже партнери по коаліції нехай розглядають наші пропозиції», — додав він. Утім, судячи з названих А. Яценюком кандидатур на посади міністрів, представник Радикальної партії може очолити лише Міністерство молоді та спорту.

Поряд з обговоренням Регламенту роботи коаліції, члени робочих груп продовжували обговорення різних напрямків реформ. Зокрема, **Олександр Черненко** (Блок Петра Порошенка) повідомив, що досягнуто домовленості про відмову від виборів за мажоритарною системою та про перехід до пропорційної системи виборів з відкритими списками, коли громадяни обиратимуть як політичну силу, так і конкретного кандидата від неї. Також учасники переговорів дійшли згоди щодо посилення відповідальності партій за порушення та незаконну агітацію.

У питанні місцевих виборів ключовими є такі домовленості: вибори голів великих міст мають відбуватися у два тури, тобто, якщо в першому турі жоден кандидат не набрав понад 50 відсотків голосів, то проводиться другий тур, а вибори до сільських та селищних рад проводитимуть за мажоритарною системою, оскільки на місцевому рівні партії недостатньо розвинені. Стосовно виборів до міських, районних та обласних рад, то, за словами О. Черненка, це залежатиме від повноважень, якими вони будуть наділені після змін до Конституції.

За домовленістю, зміни до виборчого законодавства мають бути внесені у першому півріччі 2015 року.

ДОСЛІВНО

Арсеній Яценюк:

«Рішення повинні прийматися за участю трьох вищих посадових осіб в кабінеті Президента, за участю Прем'єр-міністра і Голови Верховної Ради. Повинна бути дискусія, опрацьовуватися різні варіанти. А публічно повинна бути єдина позиція, яка повністю підтримується парламентською коаліцією, що буде сформована».

Сергій КОВАЛЕНКО.

Працівникам радіо, телебачення та зв'язку України

Шановні друзі!
Сердечно вітаю вас із професійним святом — Днем працівників радіо, телебачення та зв'язку!

Хто володіє інформацією, той володіє світом — так характеризується інформаційна революція, що поширюється у всіх галузях науки і техніки, загалом у суспільстві. Розвиток інформаційних технологій — невід'ємна складова сучасної доби.

З одного закліку у мережі «Фейсбук» почався Європейський майдан. Після побиття студентів завдяки соціальним мережам 1 грудня 2013 року понад мільйон киян вийшли на Майдан Незалежності, протестуючи проти безправ'я і тотальної корупції в Україні. Так розпочалася Революція гідності. Завдяки прямим трансляціям з Майдану, який штурмували спецназівці, нам на допомогу вночі пішки прийшли тисячі справжніх патріотів. Тільки тоді, разом, ми змогли відбити всі атаки і перемогти.

Україна потребує чесних, неупереджених, професійних журналістів, працівників радіо і телебачення. Країні потрібні сучасні засоби зв'язку та електронних комунікацій: голос правди має бути почутий не тільки на всіх теренах України, а й в усіх куточках світу. Тільки так ми виграємо жорстоку інформаційну війну, яку веде проти нас агресор. Переконаний, що спільними зусиллями ми цього досягнемо. Зі святом!

Голова Верховної Ради України Олександр ТУРЧИНОВ.

Морським піхотинцям України

Шановні друзі!
Вітаю вас з професійним святом — Днем морської піхоти!

У березні цього року, під час військової агресії Російської Федерації в Криму, наші морські піхотинці, не здаючись до останнього, героїчно протистояли ворогу, який переважав їх у десятки разів.

Завдяки вашій винятковій мужності та незламності ми змогли виграти необхідний час, щоб відновити армію та організувати захист країни. І сьогодні морські піхотинці гідно боронять нашу державу, виконуючи найбільш відповідальні та небезпечні завдання в зоні проведення Антитерористичної операції.

Саме в березні до мене звернулися бойові офіцери та ветерани морської піхоти: адже виявилось, що у нас не існує Дня морської піхоти. Дня немає, а герої є. Тому 31 березня 2014 року я, виконуючи на той час обов'язки Президента України, підписав указ про встановлення Дня морської піхоти.

Україна пишається своїми героями! Зі святом усіх вас, дорогі морські піхотинці!

Голова Верховної Ради України Олександр ТУРЧИНОВ.

Нові закони про місцеві та парламентські вибори можуть ухвалити в першому півріччі наступного року

Учора під час Форуму «Putting the «U» in EU» представники Кабінету Міністрів, посольств, народні депутати та експерти обговорили питання впровадження політичних реформ в Україні. Зокрема, йшлося про конституційну реформу, зміни виборчого законодавства, децентралізацію та роль молоді в розробці та реалізації таких ініціатив.

Заступник міністра юстиції Ігор Алєксєєв зазначив: у конституційній реформі мають бути передбачені гарантії щодо фінансової самостійності регіонів. Також треба забезпечити баланс стримувань і противаг між усіма гілками влади. «Ми повинні відмовитися від впливу політиків на судову систему. Мають бути створені органи, які забезпечуватимуть дисциплінарну відповідальності суддів», — наголосив він.

Крім того, І. Алєксєєв вважає, що треба конституційно закріпити статус державної служби. «Ми дійшли до етапу, коли реформування державної служби є першочерговим завданням, і на рівні Конституції мають бути закріплені основи щодо її функціонування в Україні», — сказав заступник міністра юстиції.

У свою чергу народний депутат сьомого скликання Наталія Агафонова нагадала, що проект Конституції, який був внесений до парламенту сьомого скликання, отримав позитивні висновки Венеціанської комісії. Але все-таки до проекту є певні зауваження, зокрема, не включено судову реформу.

«Напрацювання є. Тому треба створити робочу групу із представників парламенту та громадськості. Оскільки без проходження через громадський сектор ми не отримаємо легітимного Основного Закону», — зауважила вона. За її словами, фактично основні процеси децентралізації, судової влади достатньо широко обговорені і можуть бути узгоджені політичними силами. Однак для прийняття цих змін потрібна політична воля. «Навіть на першій сесії нової Верховної Ради ми могли б розробити такий проект, який міг би бути включений до порядку денного і направлений до Конституційного Суду», — сказала Н. Агафонова.

Голова правління Центру політико-правових реформ Ігор Коліушко пропонує для напрацювання законопроекту про зміни до Основного Закону щодо децентралізації створити Конституційну комісію у складі майже 20 осіб, де половина з них будуть експерти та науковці. «Законопроект треба проголосувати в першому читанні в грудні-січні і передати до Конституційного Суду. А вже на початку другої сесії ухвалити в цілому. Тільки такий темп роботи дасть змогу провести нормальні місцеві вибори в жовтні наступного року», — наголосив він.

Новообраний народний депутат від Блоку Петра Порошенка Олександр Черненко розповів, що учасники коаліційних переговорів домовилися прийняти нові закони про місцеві і парламентські вибори в Україні в першому півріччі 2015 року. «Є повне розуміння, що потрібні відкриті списки на парламентських переговорах, і це вже навіть не обговорюється», — сказав він.

За його словами, учасники коаліційних перемовин не змогли домовитися про систему волевиявлення на місцях. «Не дійшли згоди ні по містах, ні по районах, тому що багато хто хотів залишити мажоритарку», — зазначив О. Черненко.

Водночас, зауважив він, представники коаліційних перемовин домовилися про вибори міських голів великих міст у два тури. Головна мета — щоб новообраний очільник мав широке представництво і підтримку.

У свою чергу новообраний народний депутат від Радикальної партії Олега Ляшка Ігор Попов повідомив, що робоча група з напрацювання виборчих законопроектів буде створена на базі Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Просять повернути лікарні

САМОВРЯДУВАННЯ

Питання про відновлення діяльності Бугринської та Тучинської лікарень стало ключовим на останній сесії Гощанської районної ради. Ці медзаклади було реструктуризовано в амбулаторії під час поспішного «реформування» медичної галузі в 2011 році й передано у підпорядкування Центрів первинної медико-санітарної допомоги, які фінансуються з районного бюджету за рахунок дотацій з обласного.

— Відтак виникла проблема щодо отримання громадами кваліфікованої медичної допомоги у стаціонарі, — переконують жителі району й запевняють, що змушені їздити за десятки кілометрів, щоб відвідати лікаря чи отримати необхідні медичні процедури. Людей обурює, що досить важко добиратися до райцентру, бо транспортне сполучення бажає бути кращим. Однак вирішити це питання непросто.

— Рівненщина потрапила в десятку областей, які фінансуватиме Світовий банк. Згідно з умовами програми фінансування, область упродовж п'яти років отримає 25 мільйонів доларів на розвиток медицини. У проекті — 157 амбулаторій Рівненщини, зокрема й три в Гощанському районі, модернізація яких передбачена на третьому етапі реалізації проекту. Загалом цей район зможе отримати 13,2 мільйона гривень, із них 5,6 мільйона — на будівництво Бабинської амбулаторії, яке може розпочатися вже наступного року. А також відповідно 3,6 мільйона та 3,8 мільйона гривень на Бугринську і Тучинську амбулаторії. А в разі скасування рішення Гощанської районної ради про створення дільничних амбулаторій район фактично втратить можливість отримати ці кошти, — зазначає голова Рівненської обласної ради Михайло Кирилов, який приїжджав до людей розібратися в ситуації.

— Так, справді, люди похилого віку, інваліди, вагітні жінки змушені самотужки добиратися до найближчого закладу охорони здоров'я із цілодобовим стаціонарним відділенням за десятки кілометрів. Однак буде величезною помилкою втратити можливість отримати кошти на медицину від Світового банку. Ситуація непроста, треба в ній розібратися і лише тоді приймати рішення. Для початку створимо комісію, яка розробить механізм, як не втратити можливість отримати гроші на розвиток медицини і забезпечити побажання громад Бугрина та Тучина. Приміром, в управлінні охорони здоров'я пропонують створити відділення при лікарських амбулаторіях, які фінансуватимуться окремим пунктом районного бюджету, — каже Михайло Кирилов.

У підсумку після тригодинних дискусій депутати доручили голові Гощанської районної ради створити тимчасову комісію з вивчення питання, в якій працюватимуть депутати різних рівнів, фахівці в галузі охорони здоров'я, фінансисти, представники Бугринської та Тучинської сільських рад.

Ірина БОВСУНЮК,
начальник відділу виконавчого апарату Рівненської облради.
Фото автора.

ОФІЦІЙНО

УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Радника Президента України

1. Затвердити Положення про Радника Президента України.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

Указ Президента України від 1 грудня 2009 року №988 «Про Радника Президента України»;

Указ Президента України від 7 травня 2013 року №249 «Про внесення змін до Указу Президента України від 1 грудня 2009 року №988».

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
12 листопада 2014 року.
№870/2014.

(Текст Положення див. на сайті www.golos.com.ua)

УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про День Соборності України

1. Відзначати щорічно 22 січня - у день проголошення в 1919 році Акта злуки Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки - День Соборності України.

2. Внести до Указу Президента України від 30 грудня 2011 року №1209 «Про відзначення в Україні деяких пам'ятних дат та професійних свят» зміну, виключивши абзац другий статті 1.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
13 листопада 2014 року.
№871/2014.

УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про День Гідності та Свободи

З метою утвердження в Україні ідеалів свободи і демократії, збереження та донесення до сучасного і майбутніх поколінь об'єктивної інформації про доленосні події в Україні початку XXI століття, а також віддання належної шани патріотизму й мужності громадян, які восени 2004 року та у листопаді 2013 року - лютому 2014 року постали на захист демократичних цінностей, прав і свобод людини і громадянина, національних інтересів нашої держави та її європейського вибору, **постановляю**:

1. Установити в Україні День Гідності та Свободи, який відзначати щорічно 21 листопада.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
13 листопада 2014 року.
№872/2014.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Іваxіва С.П.:

Черкаски Валерія Володимировича (номер посвідчення 246/08);

народного депутата України Капліна С.М.:

Шинкарьова Віталія Володимировича (номер посвідчення 367/09);

народного депутата України Карпунцова В.В.:

Чігріна Дмитра Борисовича (номер посвідчення 147/13);

народного депутата України Онищенка О.Р.:

Ноги Вячеслава Олексійовича (номер посвідчення 318/16);

народного депутата України Шевченка О.О.:

Соколова Михайла Сергійовича (номер посвідчення 205/19).

Управління кадрів.

«Великі починання революції можуть зруйнуватися: люди зуміли зрозуміти і хочуть, та не зуміли зробити»

Ці характерні слова в щоденнику В. Вернадського від 8 квітня 1932 року з оцінкою тодішніх подій в Україні (а писав він їх у Ленінграді) можуть бути епіграфом і водночас застереженням до діяльності нинішньої української влади, яку виштовхнула на політичний олімп «Революція гідності».

Великою сміливістю було проведення парламентських виборів у час, коли країна перебуває в стані війни. Щоправда, більшою мірою вона скидалася на розрахунок, помножений на суспільні настрої, з метою отримати бажаний для себе результат для здійснення наступного кроку — збільшення повноти повноважень. Адже, окрім усього іншого, було зрозуміло, що частина сходу від цієї кампанії буде відрізана. За таких обставин вибори, очевидно, розглядалися і як можливість підтвердження права правити, підсилення легітимності, відсікання від влади незручних і незгодних, чужих елементів. Як можливість відтермінувати початок складної практичної роботи до зміцнення особистих позицій. У тому числі оточенням. Насамперед у Верховній Раді України, яка за ідеєю має вийти на перший план у парламентсько-президентській республіці.

Чи вдалося втілити ці плани? Вважаю, що ні. Країна фактично отримує двовладдя. Перші свідчення цьому — з'ясування стосунків щодо того, кого більше любить народ: президента чи прем'єра.

Президент України опинився перед подвійним викликом: повинен утримувати лідерство, намагатися продовжувати очолювати суспільні настрої і в той же час приборкувати революційну енергію, яка привела його до влади. Повинен знаходити засоби і можливості для протидії неочікуваній конкуренції і демонструвати реалізм в оцінках та діях, показувати державну стриманість і виваженість, що, в свою чергу, несе загрозу невдоволення розбурханого суспільства. Воно може підсилюватися хвилями популізму, які піднімають нові й старі політичні гравці і які, бажаючи того чи ні, скеровують їх проти глави держави.

У підсумку, це може спричинитися до створення того, що Ханна Арендт (основоположниця теорії тоталітаризму) визначила як уявний світ, який часто вибудовують вожді. В його основі — «непохитна впевненість, з якою вони з існуючих ідеологій вибирають елементи, що підходять для утвердження абсолютно фіктивного світу, протилежного фактам» (цит. за: Диктаторы пишут. Литературное творчество авторитарных правителей XX века. — (Пер. А. Анастасьева и др. М.: Культурная революция, 2014. С.23).

Реально ж і низька явка виборців, і результати виборів вказують на те, що з боку багатьох громадян швидко зростає недовіра до влади, що країна поділена і розколота. Що суспільство тримається на інерції мовчання й терпіння, а повітря наповнюється нервозністю, злістю і нетерпимістю, відчуттям неминучості внутрішньої війни і запахом крові. А відтак, чимала частина людей вчинила за принципом — підтримати менше зло. Звісно, так як вони його розуміють: за все завжди відповідає перша особа. Навіть, якщо повноваження її звужені.

Принагідно зазначу: нинішня обстановка — у внутрішньому і зовнішньому вимірах — диктує необхідність зосередження влади, а заодно і відповідальності в одних руках. Проте навіть така постановка питання, з посиланнями на історичні аналогії, для суспільного сприйняття зараз є неможливою через тотальне заперечення практики попереднього президентства.

На такому тлі слабким аргументом виглядає намагання демонстрації переваги за рахунок рекрутування депутатів мажоритарників до майбутніх парламентських фракцій. Нагадаю, що у 2002 році політичне об'єднання «За єдину Україну», набравши 12% голосів за партійним списком, мобілізувало у фракцію 182 депутати, «Наша Україна» мала відповідно 24% і 111 мандатів. Але саме вона в Україні та за її межами розглядалася як парламентський лідер.

Тож чи варто витрачати час і сили на пошуки додаткових аргументів, щоб нав'язати Україні думку про переможця? У чому «додана вартість» від таких спроб? І чи не краще сконцентрувати енергію на оцінці ситуації в країні, проведенні аналізу результативності кадрової політики на осмислених висновках? Не можна ж надалі продовжувати практику розсадження на ключових постах зручних дилетантів без необхідного досвіду і належної підготовки, але догідливих та вміючих своєчасно й красиво присягнути. Якщо й надалі продовжувати слухати лише себе і лише те, що збігається з власними підходами й баченнями та орієнтуватися на звуження поля кадрового вибору, то на країну очікуватимуть ще гірші часи.

У складний час і для серйозної роботи особливо потрібні партнери, а не васали.

У цьому ж ряду й розмови про першочергове, чи не в перші дні роботи нового парламенту, прийняття закону про вибори до Верховної Ради виключно на пропорційній основі. При цьому

зміст його, насамперед тема відкритих списків згадуються лише побіжно, для годиться. Не зайвим є таке питання: що отримує країна, якщо Верховна Рада остаточно перетвориться на партійні кубла?

Хитрість тут очевидна: загнати у відомі фракції депутатів, що отримали мандати безпосередньо від людей на округах в ході жорсткого, можна стверджувати, жорстокого відбору. Додатково у такий спосіб піддути авторитет партійних утворень, які, до речі, за окремими винятками, аж ніяк не є політичними утвореннями європейського типу. А, швидше, бізнес-структурами, підконтрольними олігархам. До того ж структурами разового використання, на рекламу яких було вкинуто просто шалене фінансування. Тоді як люди по гривні-дві збирають усім миром кошти на підтримку армії..

Ще одним елементом своєрідного шантажу виглядають заяви щодо невідкладності рішень зі зняття депутатської недоторканності і скорочення на третину депутатського корпусу. Питань немає — особливого статусу потрібно позбавити усіх, а не лише депутатів. А щодо їх кількості, то можна було б порадити ініціаторам почати вирішувати цю проблему невідкладно.

Відомо, що у 27 мажоритарних округах вибори не відбулися. Отже, слід зменшити і партійні списки на 27 депутатів. Це перший крок. Другий —оскільки партії-переможниці сукупно набрали 76% голосів, потрібно скасувати розподіл між ними бонусів, а це додатково майже 50 мандатів. Таким чином, буде зроблено реальний крок до зменшення Верховної Ради без тривалої процедури внесення змін до Конституції. Для цього достатньо перегляду окремих позицій закону про вибори, що можна негайно зробити. І це буде чесно, бо люди не голосували за майже 80 кандидатів-списочників, які отримали шанс «за красиві очі» застрибнути в український парламент. Заради справедливості зазначу: вони й за інших не голосували, орієнтуючись, у кращому випадку, на першу п'ятірку закритих партійних списків.

Зрозуміло, що такі та інші маневри — це і «пропозиція» депутатам долучитися до суперництва на боці однієї із сторін. Щоб переконатися у тому, що воно буде наростати, до ворожки ходити не потрібно. Чого варті лише зіткнення концепцій відносно змісту угоди про коаліцію та «обмін думками», кому мають належати ключові посади в уряді на фоні позірно принципових тверджень про неприпустимість квотного підходу до його формування. Натомість ніхто не переймається усвідомленням принципово важливої обставини: парламентсько-президентська модель організації влади працює за умов відповідальності політиків, закорінених традицій демократії і усталеної партійної системи.

Подібні ж намагання приростити коло соратників і укласти політичний шлюб на своїх умовах неминуче переростуть в конфлікт між П. Порошенком і А. Яценюком, обернуться, як не зараз, то згодом, спробами сформувати парламентську коаліцію без фракції одного з них.

Фактично повторюється, але вже в тотально радикальному варіанті, початковий цикл «помаранчевої революції»: рішучі наміри розірвати з радянським минулим і повністю дистанціюватися від Росії як країни агресора, остаточна відмова від засад багатовекторності у зовнішній політиці.

Зміна балансу сил не в останню чергу пов'язана з втратою і окупацією частини України. Схоже, вона утримувала свою територіальну цілісність значною мірою завдяки саме існуванню балансу сил. На практиці маємо те, що «антиукраїнські» (читай — «проросійські») сили об'єктивно забезпечували територіальну цілісність і незалежність, навіть нехай відносну, України, а прозахідні — демонструють свою неспроможність в цьому. На «виході» маємо оцінки й статті промовистого характеру. Наприклад, як в «The Economist» (Великобританія): «Країна, яка зменшується» (http://inosmi.ru/world/20141110/224171763. html).

За 15 млрд. доларів Росія вмовила В. Януковича не підписувати угоду з ЄС, тоді, як зараз вона просто поставила Україну і Європу перед фактом, що необхідно відтермінувати її введення мінімум на рік. І домоглася свого.

Розумію, що такі оцінки й висновки неминуче викличуть негативну реакцію. Але від цього ситуація на краще не зміниться. Щоб проводити адекватну політику, для початку потрібно знати країну. Не жити у віртуальному світі, не піддаватися спокусі все змести і почати творення держави з чистого аркуша. Особливо небезпечною сьогодні є масштабна кампанія з пошуку ворогів, поділу країни на своїх і чужих, ейфорія від закону про очищення влади, збочення на дії за принципами революційної доцільності. Руйнівний запал групи політиків, які називають себе не інакше як новими і молодими, лише підтверджує очевидне: вони також вийшли з «ленінського картуза» і «сталінської шинелі».

Можливо, час такий, що думати особливо ніколи, а, можливо, і думати нікому. Якщо й думаємо, то переважно сваримо минуле. Цей наш пострадянський синдром точно підмітив Д. Гранін чи не в останньому інтерв'ю в «Новой газете»: минулим добре маніпулювати. Воно не може заперечити. Майбутнє вимагає мати яку-небудь концепцію, картину в голові. А сьогодення — це реальні факти, з якими треба рахуватися. Тому діють за принципом: простіше переписувати минуле і зваблювати майбутнім. І зневажати елементарні та очевидні сьогоденні проблеми людини.

Тоді як вкрай необхідно уважно подивитися на «шрами історії», скажімо, сходу і півдня України, до яких сьогодні прикута світова суспільна увага і які є унікальними за своєю історичною долею:

«Ареал «зустрічі» землеробської й кочівницької, християнської й мусульманської культур, інколи мирної, частіше позначеної безпрецедентним за своєю жорстокістю насильством, упродовж багатьох століть являв собою «дике поле», практично непридатне для життя. Геополітичні зрушення кінця XVIII ст., а також відкриття багатств місцевих надр перетворили спустошені землі на полігон для випробування моделей модернізації, індустріалізації, урбанізації, упродовж двох століть вони демонстрували можливості швидких перетворень, особливо щодо експансії міського способу життя на сільську периферію. Але невиправдана поспішність, а ще більшою мірою — невправне адміністрування за умов поліфонічного середовища і незбігу ціннісних орієнтацій спричинили помітне відставання соціальної інфраструктури від темпів нагромадження капіталів, що, зрештою, обернулося вичерпанням ресурсів зростання й явищами соціальної деструкції. А наростанням масових протестних настроїв скористалися владна еліта РФ, яка завжди сприймала українську незалежність як головний камінь спотикання на шляху реалізації своїх імперських амбіцій». Ця розлога цитата з першого тому колективної монографії науковців Інституту історії України «Схід і Південь України: час, простір, соціум» (2014, С.9), на мій погляд, є ключем до розуміння того, що і чому там відбувається. Доводиться висловлювати лише жаль, що українські політики не привчені так глибоко «копати». Звідси — й поверхневі рішення та дії. Власне світогляд є джерелом багатьох наших проблем.

А такого не повинно бути, особливо з огляду на те, що, швидше за все, ключові розбіжності між домінуючими політичними гравцями пролягатимуть по лінії «війна-мир». Адже у виборчому змаганні «яструби війни на чолі з Яценюком отримали перемогу над голубами миру, яких очолює Порошенко», а «вибори продемонстрували посилення й поглиблення розбіжностей всередині України» (Світ, готуйся: Україну розривають на частини. — «The National Interest», США — http://inosmi.ru/sngbaltia/20141106/224111954.html).

І справді, сподіваючись на мир, люди значною мірою віддали голоси за війну. Вона, схоже, неминуча, якщо влада не збирається миритися із загрозою розповзання держави. Вже навіть останні події доводять, що на прикладі України Росія продовжує демонстративно руйнувати монополію США на порушення міжнародного права, нехтування його нормами.

«Вибори» на Донбасі порушили хитку рівновагу, підтвердили переведення регіону на «московський час», завдали фатального удару мирним ініціативам і показали неефективність дипломатії. «... Тільки військові дії, — пише «The Economist» у викладі «Дзеркала тижня», — можуть тепер повернути назад території, які утримуються бойовиками, хоча «таке завдання не стоїть перед українською армією». І далі наголошує: «питання не в тому, чи зроблять вони (бойовики) наступний крок, питання в тому — коли».

Будучи послідовним прихильником мирного розв'язання проблеми сходу України, П. Порошенко вимушений, у тому числі, щоб утримувати ініціативу, демонструвати жорстку мілітарну позицію, ставити, як мінімум, питання про економічні санкції. У чомусь береться на озброєння тактика Заходу щодо Росії.

Але у цьому зв'язку потрібно чітко визначитися: чи розглядаємо ми санкції лише як гострий інструмент дипломатії? Чи виключають вони надалі переговорний процес? Чи направлені на повернення до нього у правильному річищі? Чи буде продовжуватися «дозоване» силове протистояння? А головне — чи забезпечуватиме Україна використання усього комплексу засобів й можливостей для утримання цілісності держави?

Судячи з усього, влада не має осмисленого і прорахованого бачення необхідних системних заходів. Імпульсивні й поверхневі, на рівні рефлексій, наміри всерйоз сприймати не можна. Вони лише погіршують й без того драматичну ситуацію, створюють враження несерйозності та неспроможності навіть скласти повну картину того, що відбувається. Втрати від переважно хаотичних рішень переходять будь-які допустимі межі.

На практиці Мінські домовленості зіграли лише роль паузи. Не в останню чергу для виборів та перегрупування сил. Закони про амністію і особливий статус Донбасу виявились мертвонародженими. Утім, що вони такими й будуть, було зрозуміло від самого початку. Сподівання на зустрічні компроміси не справдилися. Вже навіть через те, що на них ніхто не був налаштований.

А щодо апеляцій деяких українських провідників до Женевських домовленостей і їх пропозицій відновити Женевський процес, то спершу вони повинні відповісти на низку питань. Зокрема, що зроблено для їх виконання? Чому до останнього часу про них навіть не згадували? Так можна (а можливо, й треба) дійти до аналізу їх домовленостей у вигляді пакту з Януковичем.

Доводиться констатувати, що українська сторона не продемонструвала послідовного наступального підходу, не зуміла (чи не вміла) нав'язати порядок денний переговорного процесу. Хоча б у питанні обміну (звільнення) полонених на заручників. Беззубість і відстороненість влади від цієї проблеми та констатації особливо підривають віру людей в державу.

А чим обернулася споглядальницька позиція у питанні виборів на Донбасі? Легалізацією самопроголошених «ЛНР» і «ДНР», посиленням їх «центральних органів». Погодивши «проведення дострокових місцевих виборів у відповідності з Законом України «Про тимчасовий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької і Луганської областей» («Закон про особливий статус»), нічого не зробили для розробки і прийняття власне закону про такі вибори. ЦВК не визначила календарний план виборчої кампанії до 7 грудня 2014 року. Київ просто віддав ініціативу, а тепер, коли процес пішов без нього, реагує грізними заявами. Схоже, що лише це ми й спроможні робити.

Якщо протягування цих законів зіграло розслаблюючу і демобілізуючу роль, то постановка питання про їх денонсацію рівнозначна визнанню поразки мирних ініціатив і, за логікою, оголошенню війни чи змирення з черговою втратою значних територій держави.

За таких обставин усі подальші розмови про мир чи війну є свідченнями того, що ми не знаємо, як в інший спосіб уберегти країну. Точніше — боїмося війни. Проте й інших варіантів для маневрів майже не залишилося. Захист незалежності і територіальної цілісності України не буде у тривалому вимірі пріоритетом для США і ЄС. У тому числі з урахуванням гігантських економічних проблем, що постали перед нами.

Україні, що називається, на марші треба навчитися жити й боронити себе самостійно. Найнагальніше завдання сьогодні для усіх нас — оборона держави. Питання з питань — як, у який спосіб виграти мир для України!

Принциповий момент у наших нинішніх «взаєминах» з Росією: той, хто програє, повинен буде піти. Як мінімум.

У роботі Д. Мережковського «Тайна Запада: Атлантида-Европа» є таке міркування: ми забули, простили собі війну, але, можливо, війна не простила нам. Вона точно не простить владі та усій сукупності політиків, якщо й надалі будуть такі результати у відстоюванні України.

Зокрема, потрібно бачити й враховувати, що продовження дотримання принципу «ні війни, ні миру», загрожує поглибленням низки небезпечних викликів: єднання і патріотичне піднесення змінюватиметься дедалі більшими розчаруваннями, які, в свою чергу, переходитимуть у пошук ворогів та винних, війну всіх проти всіх; невдачі посилюватимуть чутки про зради, збільшуватиметься готовність їх розвінчувати. Психоз розколюватиме суспільство і навіть сім'ї; загальна ситуація виходитиме з-під будь-якого контролю і втримувати її буде все важче; постійно поставатиме питання легітимності влади, спрацьовуватиме логіка внутрішніх розмежувань та розколів, над чим, зрозуміло, працюють і наші недруги. Спрацює логіка розповзання країни. Політичні протистояння і з'ясування стосунків — лише одна із передумов такої її дезінтеграції.

Доводиться констатувати, що нерозв'язана проблема миру і територіальної цілісності України позначається на організації всього життя. В усякому разі влада не зможе безкінечно подавати її як пом'якшуючу і навіть реабілітуючу обставину при оцінці економічної та соціальної ситуації.

Фактом є те, що економіка в руїнах, рівень людського життя впав до катастрофічної позначки. Як впала і ціна людського життя. Перспективи економічних реформ на такому фоні складно проглядаються. Відповідно виразним є прагнення уникнути відповідальності за ймовірні провали, що виявляється в демонстрації намірів, підміні роботи сподіваннями на допомогу США і ЄС у прокладанні Україні дороги до Європи.

Країна повністю вичерпала запас міцності і виживання. А тому нинішня влада не може й не повинна наслідувати попередників у демонстрації намагань «ощасливити» свій народ суцільними реформами. З неодмінно однаковим результатом — дестабілізація й погіршення державних справ і самопочуття людей.

Для початку як мінімум потрібно розуміти, що є реформа, і чи можна вважати реформами те, що в нас робилося і робиться.

Для цього вважаю за доцільне навести розмірковування Ю. Пивоварова про призначення реформ (О «советском» и путях его преодоления (статья первая) — Политические исследования. — 2014 — №1. — С.60-82):

— реформою, очевидно, належить вважати такі дії, які полягають у вирішенні питань, що постали перед суспільством, на шляхах розширення простору свободи, насамперед індивідуальної, — та, відповідно, особистої відповідальності;

— реформа не руйнує наявний світ, а перетворює його, удосконалює. За своєю природою вона націлена не на знищення, здавалося б, якихось застарілих форм, а на розкріпачення нових сил, які визрівають у рамках цього світу. Справжня реформа створює інститути й процедури, в яких актуалізується приховане в старих формах нове, потенційне. Реформа -це впорядкування нових можливостей, нового балансу сил;

— будь-яка реформа, будь-яка емансипація — завжди і збільшення соціальних ризиків, більш високої ціни за соціальний порядок. Тому для проведення реформ необхідні соціальна мужність і соціальна відповідальність;

— реформа — це завжди конфлікт. Але це усвідомлена соціальна конфліктність, яка є фундаментом для нормального, здорового розвитку суспільства, збільшення кількості друзів і зменшення кількості ворогів;

— помилковою є думка, що реформи може проводити влада і тільки влада. Там, де немає суспільства — у тому розумінні, що воно ще не готове взяти на себе частину тягаря суспільної відповідальності, -реформи, навіть блискучі за задумом та пророцтві, не вдаються.

Якщо надалі в організації життя в Україні не будуть враховуватися зазначені чинники, будемо мати симуляцію реальності та суспільну й державну деградацію. Нас і надалі розглядатимуть, як білу пляму, і ми не будемо мати в міжнародному дискурсі українського голосу.

Треба припинити ділити владу, а заодно й країну. Потрібно невідкладно ставати на неймовірно складний, однак єдино правильний шлях будівництва сучасної держави, наповнення її якісним змістом.

Звісно, для цього потрібна відповідальна національна еліта. Еліта, яка б базувалася на засадах демократії, відданості своїй країні і своєму народу. А не на наближених до лідера щаблях чи належності до певного політико-бізнесового утворення. Еліта, яка б забезпечила формування справедливих і прозорих правил суспільного та економічного життя на основі влади закону, незалежних судів і професійному правоохоронному апараті, очищеному від корупції. Еліта, яка б сформувала сучасну, підзвітну суспільству, адміністративну систему.

Чи зможе це зрозуміти, чи зможе таку необхідну роботу невідкладно розпочати нова Верховна Рада, покажуть перші дні її діяльності.

Академік Національної академії наук України Володимир ЛИТВИН.

На саміті «Великої двадцятки» згадають про Донбас

Цими вихідними австралійський Брісбен стане центром світової політики. Тут відбуватиметься саміт лідерів країн «Великої двадцятки».

Обговорення ситуації на Донбасі поряд із питаннями глобальної економіки та міжнародної торгівлі стануть темами для дискусій перших осіб планети. Участь у саміті візьме і президент РФ Володимир Путін. Хоча ще влітку кілька країн, учасниць G20, виступили з ідеєю не запрошувати хазяїна Кремля через його агресію стосовно України. Та одностайно прийняти таке рішення не вдалося. Серед країн «Великої двадцятки» є ситуативні партнери Москви. Адже тут, пояснюють експерти, спрацьовує принцип великої політики «ворог мого ворога — мій друг». А тому очікувати й на одноголосне засудження «Великою двадцяткою» дій Росії щодо України також не варто. Серед противників політики, приміром США, обов'язково знайдуться ті, хто утримає в цьому питанні як мінімум нейтралітет.

Та комфортно на саміті Володимиру Путіну навряд чи буде. Приймаюча сторона, прем'єр-міністр Австралії Тоні Еббот про це Президента Росії попередив задово до зустрічі. «Я збираюся «атакувати» Путіна: збираюся сказати йому, що австралійці (пасажири злощасного малайзійського «Боїнга») були вбиті підтримуваними Росією бойовиками, з наданого Росією обладнання», — сказав очільник австралійського уряду. За повідомленням ЗМІ, під час розмови з Путіним «на полях» саміту Азійсько-Тихоокеанського економічного співробітництва він також пропонував Володимиру Володимировичу вибачитися за збитий «Боїнг» та виплатити сім'ям жертв компенсації. А під час зустрічі з британським прем'єром Девідом Кемероном заявив, що Путін «намагається відтворити втрачену славу царизму і Радянського Союзу», **повідомляє «The Financial Times»**. Згадав австралієць і той факт, що за кілька днів до саміту кораблі ВМФ Росії у нейтральних водах Тихого океану, неподалік узбережжя Квінсленду (штату, в столиці якого і відбувається саміт), почали виконувати навчальні завдання. Це, переконаний Еббот, вписується у схему самовпевненої поведінки Москви.

Проте експерти сподіваються, що лідерам «Великої двадцятки» таки вдасться вирішити питання не тільки глобальної економіки та міжнародної торгівлі, а й закликати Путіна стати на шлях деескалації конфлікту в Україні. До речі, канцлер Німеччини Ангела Меркель заявила, що не виключає зустрічі з президентом РФ під час саміту G20 з метою пошуку шляхів врегулювання кризи на сході нашої держави. Та головною інтригою залишається: чи зустрінеться із Путіним президент США Барак Обама?

До речі, на саміт мають прибути майже чотири тисячі делегатів із різних країн та три тисячі журналістів. За безпекою в місті стежитимуть тисячі правоохоронців. Навколо конференц-центру, де і відбудеться зустріч лідерів, на дахах працюватимуть снайпери.

Брісбен. Підготовка до саміту «Великої двадцятки».

Фото з офіційного сайту саміту «Великої двадцятки» www.g20.org

ПЕРЕВАГИ АСОЦІАЦІЇ З ЄС

Угодою про асоціацію між ЄС та Україною передбачено постійний політичний діалог та співпрацю задля зміцнення в Україні поваги до демократичних принципів, верховенства права й належного врядування, прав людини та фундаментальних свобод, проведення внутрішніх політичних та інституційних реформ. Отож після успішної реалізації УА Україні будуть притаманними такі риси:

- ***діяльність чиновників регулюється законом, адміністративні послуги є доступними і зручними для громадян і не створюють їм перешкод у реалізації прав;***
- ***державні службовці доброчесно й віддано служать людям і країні, їх відбір є прозорим і конкурсним на основі оцінки професійності;***
- ***право власності гарантується ефективними механізмами захисту;***
- ***місцеве самоврядування є дієвим — ресурси громади залишаються в її руках, вона сама вирішує питання життя на своїй території у межах, визначених законом;***
- ***зменшується рівень корупції — вона не заохочується недосконалим законодавством, а всі відомі її прояви неухильно караються, незалежно від впливовості суб'єкта їх вчинення;***
- ***правоохоронні органи не втручаються у сферу особистого життя;***
- ***кримінальне переслідування без реальних правових підстав неможливе;***
- ***правосуддя є справедливим і доступним, невідступно дотримується принцип верховенство права.***

Поляки обирають «безпосередню владу»

Цієї неділі в Польщі пройдуть вибори до органів, як це тут часто називають, безпосередньої влади. Тобто органів місцевого самоврядування трьох рівнів — гмін, повітів і воєводств, які після проведення реформи забезпечили дієву децентралізацію влади.

Масштаби виборів — грандіозні. Якщо до парламенту обирають 460 представників народу, то цього разу треба надати мандати довіри 47 тисячам депутатів гмінних (самоврядування найнижчого рівня, може бути або село або місто) і повітових рад (відповідник за назвою наших райрад), воєводських сеймиків (відповідник обласних рад). Ще 2,5 тисячі вакансій — це посади війтів, бургомістрів і президентів (орган виконавчої влади у містах з населенням понад 100 тисяч мешканців). Їх, як показує практика попередніх років, поляки віддають найбільш шанованим членам громади.

До речі, з 2002 року цих керівників виконавчої влади обирають шляхом безпосереднього голосування. До цього їх обирали на засіданні відповідних рад.

Хоча місцеві вибори й вважаються найменш партизованими, саме вони для найбільших гравців польської політичної сцени стануть своєрідним лакмусовим папірцем напередодні парламентської та президентської виборчих кампаній 2015 року.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Каха Бендукідзе: «Без реформ ви втратите країну»

13 листопада в Лондоні помер «батько» грузинських реформ Каха Бендукідзе** (на знімку). **Причиною смерті, найімовірніше, стала серцева недостатність. Він був великим другом України і щиро вболівав за її майбутнє. Після Революції Гідності часто приїздив до Києва. Президент Порошенко призначив його своїм радником. Поговорюють, у майбутньому уряді йому пропонували посаду. Він хотів і міг допомогти Україні змінитись. Адже вважав, що без реформ вона просто не виживе.

У політику Каха Бендукідзе прийшов із бізнесу. З кінця 1980-х і до 2004-го займався підприємницькою діяльністю у Росії. Після революції троянд тодішній президент Грузії Михайло Саакашвілі запропонував йому посаду в грузинському уряді. Там він і провів наступні п'ять років. За часи Бендукідзе Грузія, згідно із доповіддю Світового банку, стала найреформованішою країною у світі і піднялась із 137-го на 11-те місце в рейтингу країн за легкістю ведення бізнесу, випередивши Німеччину та Францію.

Чого могла би досягти Україна, якби Каха Бендукідзе долучився до її «перетворення» — так і лишиться загадкою.

Ми ж пропонуємо згадати кілька його висловлювань про нашу країну, озвучених ним на відкритих лекціях, виступах та в численних інтерв'ю.

Каха Бендукідзе був переконаний: «Не можна зробити ідеальну реформу. Завжди будуть помилки, але потрібно діяти». Реформатор не боявся озвучувати не завжди приємні факти: «Якщо ви (економіка країни) будете зростати з темпами 2—3% на рік, вас обжене Молдова, й українські гастарбайтери їздитимуть туди працювати».

А основною проблемою України Бендукідзе вважав роздутість державного апарату та пасивність українців: «Зараз вирішується питання — чи буде існувати українська держава як така, чи ні. Я дивлюся на вас, українців, і мені здається, що вам все одне! Ви дуже пасивні. Вам не потрібні реформи, тому що ви за них не боретесь! Де демонстрації за зниження податків? Де маніфестації з вимогою проведення реформ? І кому я це кажу? Людям, які вчинили повстання і повалили попередню владу. Але заспокоїлись і розслабилися!.. Ви не боретесь. Ви зустрічаєтесь, розмовляєте, п'єте каву і потім розбігаєтесь. Так ви втратите країну».

Одне зі своїх інтерв'ю він закінчив словами «Хочу побажати вам якомога швидшого початку реформ. Інакше України не стане». Він — попередив. А нам вирішувати, чи братися до роботи.

Серце Кахи Бендукідзе зупинилось на 59-му році життя...

ПЛАНЕТА

Росія призиває в армію захисників із Чечні

У Росії закінчується призов новобранців. Обриють голови 154 тисячам рекрутів. Уперше «захисників Росії» набирають у Чечні.

За словами генералів Генштабу, навесні 2015 року в армію призиватимуть випускників шкіл і студентів Криму.

Російська армія комплектується за змішаним принципом — призов і контрактники. Чисельність особового складу різних російських силових структур — 2300000 осіб, у тому числі військовослужбовців-солдатів і офіцерів — 1,1 млн. У багатьох міністерств — свої армії, військові частини й підрозділи. Крім збройних сил, військову техніку та озброєння мають МВС, ФСБ, міністерство з надзвичайних ситуацій, різні спеціальні відомства. Видатки на оборону в 2014 році — понад три трильйони рублів ($91 мільярд), що становить 18 відсотків бюджету країни. Військовий бюджет РФ поступається тільки США й Китаю. На думку науковців стокгольмського інституту миру (СІПРІ), Росія є наймілітаризованішою країною і лідером військових витрат серед усіх держав світу.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Боснія взяла під контроль власне небо

Боснія і Герцеговина вперше за 22 роки своєї незалежності взяла під контроль небо над країною. У Сараєво, Мостарі та Баня Лука було введено в експлуатацію системи контролю над повітряним простором. Країні це обійшлося в 34 млн. євро. Частину коштів влада одержала від Європейського банку реконструкції та розвитку.

Під час громадянської війни в Боснії у 1992—1995 роках небо над країною контролювали міжнародні миротворчі сили. В 2003 році це завдання взяли на себе сусідні Сербія та Хорватія. Вони ж і продовжать до кінця наступного року контролювати ще 10-кілометровий відрізок небесного простору над Боснією, яка за цей час має добудувати й оснастити нові диспетчерські пункти.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Студенти спробували повторити подвиг попередників

У центрі Афін у четвер ввечері пройшла хода молоді, організована студентськими клубами. У такий спосіб вони вирішили відзначити 41-шу річницю початку протестів проти військової хунти «чорних полковників».

Група студентів із 50 осіб, як і в далекому 1973 році, намагалася повторити подвиг своїх попередників і захопити Національний політехнічний університет. Поліція довго вмовляла молодь розійтися, а коли умовляння не допомогли, у хід було пущено сльозогінний газ. Деякі грецькі ЗМІ поспішили порівняти ці дії поліції з подіями 1973 року, коли хунта кинула проти студентів політеху танки, і, тільки за офіційними даними, загинуло 23 особи, а сотні молодих людей було поранено. Той протест молоді став прологом всенародного виступу проти правління «чорних полковників». І загиблих вважають мало не національними героями. Нинішні акції багато хто називає хуліганством. Хоча студенти також виступають проти жорстких заходів економії, запроваджених урядом на вимогу трійки міжнародних кредиторів.

Пік студентських акцій, як очікується, припаде на 16 і 17 листопада, коли вся країна згадуватиме трагічні події 1973 року в Політехнічному університеті.

Олександр БІЛИК.

Українці Страсбурга вимагають скасувати концерт хору Ракетних військ РФ «Красная звезда»

До закарпатських бійців у зону АТО вирушили іршавські активісти Ярослав Мешко, Михайло Ловга та Мирослав Маринцівський, які з власної ініціативи організували збір необхідних речей і особисто відвезуть їх. Варто зазначити, що Ярослав Мешко вже не вперше поїде у зону бойових дій. І кожного разу передачу з тушонкою, крупами, овочами організовувала мукачівська фірма «Ректа», яка знову долучилася до доброї справи, *передає наш власкор Василь Нитка*

Бойові дії за рамки «донбаського анклаву» навряд чи вийдуть. Принаймні поки що

Вломиться російська армія в Україну офіційно чи ні — це питання сьогодні хвилює всіх. Схоже, відповідь знає тільки Путін. Та й то, з огляду на його тактичні здібності і стратегічну недалекоглядність, можливо, що й кремлівський наполеон остаточно не визначився.

Усі зведення з гарячих точок Донбасу, із прикордонних територій свідчать про те, що російсько-терористичні формування готують наступ. Це підтверджують і в НАТО. Генеральний секретар Альянсу Йєнс Столтенберг в інтерв'ю німецькій газеті Bild сказав: «Упродовж останніх днів ми спостерігали за тим, як Росія знову перевезла через кордон в Україну зброю, артилерію, ракети, танки й оснащення. Президент Путін цим порушив домовленість про припинення вогню і знову порушив цілісність України.

Ми повинні зробити все можливе, щоб перешкодити перетворенню актуальної ситуації в Україні на нову холодну війну. Це також в інтересах Росії»...

Наразі Кремль не готовий до масштабного наступу на позиції українських військ, але через три-п'ять місяців повноцінна воєнна операція може розпочатися. **Таку думку висловив в інтерв'ю «5 каналу»** кандидат у народні депутати від «Народного фронту», **командир полку спеціального призначення «Азов» Національної гвардії України Андрій Білецький**. Коментуючи концентрацію живої сили і техніки агресора на сході України, він зазначив, що поки противник не розгорнув польові госпіталі, командні пункти тощо. Тому найближчим часом в атаку не піде. Білецький припускає, що в планах окупантів може бути Харків, Маріуполь, можливо, — вихід на Крим.

Утім, експерти зазначають, що ворожих сил для проведення широкомасштабного наступу, у тому числі на Крим, поки що недостатньо. «Про відкритий наступ бойовиків поки не йдеться. Зрозуміло, що тих військ, які перебувають на території України, для широкомасштабного наступу не вистачає. За правилами воєнного мистецтва, той, хто атакує, повинен бути в чотири або у п'ять разів сильнішим за тих, хто обороняється. У терористів цього немає. Перевага сил — на боці українських військових», — **заявив днями речник РНБО Андрій Лисенко.**

Під «коридорним сценарієм» треба розуміти, насамперед, захоплення траси «Маріуполь—Мелітополь—Чонгар». А це понад 300 км уздовж узбережжя Азовського моря. За найбільш песимістичного сценарію розвитку подій, російська армія разом з бойовиками може вдарити в обхід Маріуполя й одночасно повести наступ із Криму, де сконцентровано понад 20 тис. солдатів. Крім того, можуть бути висаджені десанти в прибережні міста — Бердянськ і Приморськ.

Навіть якщо окупантам удасться захопити цю трасу, то її потрібно буде ще й утримати... Довгочасна її оборона зажадає величезної кількості різної техніки і солдатів, яких просто немає на цій ділянці фронту.

На думку військового експерта Юрія Каріна, створення коридору в Крим — «справжнісінька авантюра». «Навіть якщо військам із кримського і маріупольського напрямків удасться вийти назустріч один одному, вийде коридор, що прострілюється, про безпечне переміщення вантажу яким годі й казати. Для такої атаки агресорові потрібно мати у два-три рази більше сил і засобів, аніж він має на сході нашої країни, — тобто майже 100—150 тисяч осіб. Хоча, звичайно, ми не можемо знати, що саме на думці у Володимира Путіна», — вважає він, передає «Апостроф».

Директор Центру військово-політичних досліджень, кандидат у народні депутати від «Народного фронту» **Дмитро Тимчук**, коментуючи ситуацію «Голосу України», підтвердив, що в Росії немає достатніх сил для масштабного наступу. А ударні російсько-терористичні групи, про завершення формування яких раніше говорили аналітики «ІС», не придатні для оперативно-тактичних операцій. Їхня мета — розширити географічну територію «донбаського анклаву». Бойові дії в цьому районі триватимуть, але для прориву далі в агресора не вистачить моці.

За словами співрозмовника, щоб прорватися в Крим, Путіну потрібен південь Донбасу і Херсонська область. А похід на Харків практично малоймовірний, тому що загарбник не в змозі буде утримати території, які залишаться позаду.

Зимова війна не вигідна обом сторонам, уважає експерт. Досвіду бойових дій у таких умовах немає ні в нас, ні в них. Хоча техніка переводиться на «роботу в зимових умовах», і теоретично ми готові до такого розвитку подій.

Ольга ВАУЛІНА.

«А якщо «ЛНР» не справляється зі своїми обов'язками, то нехай народ її скине, як ми скинули Януковича»

— радить голова Луганської облдержадміністрації Геннадій Москаль

— Геннадію Геннадійовичу, ви самі добре знаєте, що мешканці частини області, окупованої «ЛНР», досить негативно сприйняли постанову українського уряду щодо припинення соціальних виплат на територіях, підконтрольних бойовикам. Особливо ображені ті, котрі налаштовані проукраїнськи, категорично не підтримують «ЛНРівців», але через життєві обставини вимушені жити в умовах їхньої окупації. Люди вважають, що їх зрадили, кинули напризволяще. І така позиція українського уряду ще більше віддаляє людей від нього. Кількість невдоволених від цього лише зростає. Як ви це прокоментуєте?

— А хто розв'язав цей конфлікт на Донбасі? Хто ходив на референдум? На вибори «ЛНР»? Люди масово стояли в чергах, щоб проголосувати за нову владу, самі обирали собі керівників, так звані парламент і уряд. Якщо керівництво «ЛНР» взяло на себе всю повноту влади, взялося вирішувати долю людей, то нехай цим і займається — фінансує, утримує, виплачує пенсії і таке інше. Я вважаю, що український уряд прийняв абсолютно правильне, адекватне рішення. До мене зараз приходять люди і запитують: а що нам робити? Якщо уряд «ЛНР» не справляється зі своїми обов'язками, по суті, знищує частину Луганщини, то нехай народ його скине. Повстаньте, як ми повстали проти Януковича і подолали його режим, хоча в нього була міцна армія, міліція, СБУ, Генеральна прокуратура на чолі з Пшонкою. Ідіть і ви таким шляхом.

— У той же час переселенці Луганщини, які нині об'єднались у Конгрес сходу України, на своєму з'їзді ухвалили резолюцію, в якій просять Президента України відкликати це рішення.

— Ніхто нічого відкликати не буде. Ми жорстко ставили питання про повернення на українську територію Луганщини всіх державних структур. Але не всі на це погодилися. Ну що ж. Хто не захотів, той залишився на блокованій території, де не платять ні пенсії, ні зарплати, а ще не оплачують комунальні послуги. Це їхній вибір. До речі, 95% працівників облдержадміністрації — це вимушені переселенці. Дехто з них утікав через вікна адміністрації під час штурму сепаратистів і ледве залишився живим. І ми повинні фінансувати тих, хто захопив нашу адміністрацію, хто кожен день б'є по нас «Градами» і знищує нашу інфраструктуру, підпалює будинки мирних жителів? Крапку поставлено — ні копійчини. Я сказав: хто тільки вишле гроші, я відразу ж направлю матеріали в прокуратуру, СБУ для порушення кримінальної справи.

— Найгарячіша точка бойових дій на Луганщині — це селище Кримське?

— Найгарячіша точка сьогодні — це Станиця Луганська. Обстріл тут триває і вдень, і вночі. Місцеві жителі, які не встигли покинути селище, не виходять з підвалів. Комунальні, державні та навчальні установи не працюють. Мінометним вогнем пошкоджені школа, дитячий садок, постраждали кілька приватних будов. Під час автоматної перестрілки противник навмисно перебив газопровід низького тиску. Коли працівники газової служби у спеціальній одежі вийшли на ремонт, бойовики відкрили по них прицільний вогонь. Ситуація тут вкрай загострена. А взагалі такі гарячі точки у нас по всій лінії фронту.

— Як керівника області вас дуже поважають, люди відгукуються про вас добре, а от київську владу не люблять.

— А тепер скажіть мені — чим заповнити оцю порожнечу? Не між мною і людьми — тут проблем немає, а між мною і офіційним Києвом вона є. Якщо раніше говорили, що Київ не чує Донбас, то я сьогодні перефразую так: Київ не чує мене. Він сьогодні живе новою коаліцією, курсом долара і таким іншим. А якби прислуховувався до того, що ми тут говоримо, пропонуємо, радимо, то ситуація, певно, була б іншою. Оптимістичнішою. Я всім пропонував і пропоную сьогодні: проведіть незалежне соціологічне опитування, вивчіть реальну ситуацію, і тоді картина буде зрозумілою, правильно оціненою. А так лише мене критикують за те, про що доповідаю і попереджаю. У нас, зокрема, є такі райони, як Станично-Луганський, Попаснянський, інші, в яких проросійські настрої вже вийшли за межі критичного. Манія федералізації, «Рассея»... Чим заповнити цю порожнечу, я не знаю. Мене критикують за те, що все занадто драматизую. Але я говорю те, що є. Наприклад, 25% виборців Міловського району проголосували за Компартію, яку навіть «ЛНР» виключила зі списків на своїх виборах. Але такі реалії, і з ними треба рахуватись. До мене приходить багато людей, щоб просто поспілкуватись. Через брак часу приймаю не всіх. Врешті-решт, я ж не священик, сповідей не приймаю. Раджу йти до церкви.

— А ви самі ходите до храму?

— Каюсь, ні. Не маю на це часу.

— Ви інколи маєте досить стомлений вигляд. Вас ще надовго тут вистачить?

— Вистачить. Ще буду особисто присутнім на похороні «ЛНР» і забʼю останній цвях у її труну.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Фото прес-служби ОДА.

ТИМ ЧАСОМ

Після обстрілу почалося затоплення шахти

Обстріли позицій українських військових з боку бойовиків не припиняються. Під один із них потрапила шахта «Первомайська». У результаті обстрілу були зруйновані підстанція і знищений калер. Відсутність енергопостачання зупинила процес викачування підземних вод і почалося затоплення шахти. На той час під землею перебувало шість гірників. Їх удалося евакуювати, щоправда, не відразу. Через бойові дії в області затоплені також вибої шахтоуправління «Луганське».

До речі, гірники вугільних підприємств ДТЕК скаржаться, що в поточному місяці їм затримали зарплату. Зазвичай її виплачують 7—8 числа, але вже минув тиждень, а зарплати немає. Настрої у шахтарських колективах тривожні, кажуть, що виплат більше не буде. Однак голова Свердловського територіального відділення ПРУПУ Віктор Рогочій заспокоює: затримка обумовлена браком коштів на рахунках. «До кінця робочого тижня шахтарям усе мають виплатити. Це банальна затримка зарплати. Жодних політичних рішень у цій ситуації немає», — заявив він.

У Ровеньках проблему з виплатою зарплати пояснюють складнощами з реалізацією добутого вугілля і доставкою вибухових речовин для роботи шахт. Але ці питання нібито вирішуються й гроші гірникам виплатити обіцяють. Хоча раніше проблем з виплатою зарплати на підприємствах, які належать Рінату Ахметову, не було.

Рятувальники опікуються вимушеними переселенцями

Працівники облуправління ДСНС та Берегівського міськрайонного відділу завітали до готелю «Шоркерт», що в місті Берегове, де мешкають сім'ї з Луганської та Донецької областей.

Одна з родин, до якої завітали рятувальники, приїхала сюди з міста Мар'їнка Донецької області. В розмові з'ясувалося, що молоді жінки разом з маленькою дитиною переїхали спочатку до Ужгорода, а вже звідти перебралися до Берегового. Вимушені переселенці розповіли надзвичайникам про події, які змусили їх шукати прихисток на Закарпатті. Зі смутком і сльозами на очах згадують вони свою малу батьківщину і те, що довелося їм пережити вдома...

— Працівники служби з надзвичайних ситуацій мають робити усе можливе, аби родини вимушено переміщених осіб отримали від влади та рятувальної служби необхідну підтримку і допомогу. Сьогодні на Закарпатті тимчасово розміщено 2520 громадян. З них 2285 — з Донецької та Луганської областей. А загалом у державі загальна кількість переселенців з Автономної Республіки Крим та міста Севастополь до інших регіонів становить 19 тисяч 280 осіб. З району проведення АТО до інших регіонів переселено 438 тисяч 894 особи, — такі факти навів заступник начальника облуправління ДСНС Володимир Ціцей.

І ці громадяни мають відчувати турботу хоча б з боку державних структур.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане облДСНС.

Передмістя Єнакієвого хочуть приєднати до Артемівського району

На Донеччині креслять нові адміністративні кордони на карті області. Поки що — у вигляді пропозицій. В області збираються впорядкувати адміністративні зв'язки між окремими населеними пунктами, розірвані внаслідок проведення антитерористичної операції. Цілі райони — наприклад, Ясинуватський, Волноваський чи Мар'їнський — опинилися на лінії фронту: частину сіл контролює українська влада, частину — самопроголошена «ДНР». Межа також проходить по передмістях Єнакієвого: Вуглегірськ, Ольховатське і Булавінське, які підпорядковуються Єнакіївській міській раді, визволили українські військові, але налагодити нормальне життя в цих містах важко через відсутність владної «вертикалі». Адже саме Єнакієве захоплене бойовиками.

Обласна комісія з адміністративно-територіального устрою розглядає можливість приєднання до Артемівського району двох міст — Світлодарська (входить до складу Дебальцівської міської ради) та Вуглегірська (Єнакієвська міська рада). Це поліпшить керування містами і допоможе розв'язати низку проблем мешканців області. Нині обласна влада хоче створити оперативний штаб для координації направлення гуманітарної допомоги людям, котрі живуть на передовій. Разом із військовими влада доставляє гуманітарні вантажі до найпроблемніших населених пунктів, відрізаних від «великої землі». Однак таких разових акцій недостатньо, тому в облдержадміністрації налаштовують керівників міст і районів самим виявляти ініціативу і знати потреби кожного мешканця.

У Краматорську депутати просять обмежити час продажу алкоголю

Депутати Краматорської міської ради звернулися до підприємців міста із проханням обмежити час продажу алкоголю. Рада пропонує продавати міцні напої виключно з 10 до 18 години. Таке звернення прийнято на пропозицію керівництва АТО. «За об'єктивної необхідністю в нашому місті, розташованому на території проведення АТО, перебуває велика кількість військовослужбовців, які постійно мають при собі штатну стрілецьку зброю з бойовими набоями. За цих умов перебування осіб у стані алкогольного сп'яніння стає вкрай небезпечним для них самих та їхнього оточення, — йдеться у документі, прийнятому на сесії міськради. — Для запобігання скоєнню злочинів на підгрунті пияцтва та підтримки громадського порядку в нашому місті депутати міської ради звертаються до підприємців, які здійснюють продаж алкогольної продукції на території Краматорська, поставитися з розумінням та підтримати пропозицію щодо тимчасового (на термін дії АТО) обмеження в часі продажу алкогольних напоїв торговельними закладами, а саме: здійснювати продаж алкоголю в період з 10.00 до 18.00 години».

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

Охочих запрошують до «Фронтового вертепу»

Прикарпатські активісти готують «Фронтовий вертеп-2015». Долучитися до добровольчої акції запрошує громада села Ямниця Тисменицького району спільно зі студентами Івано-Франківської духовної семінарії. Вони задумали організувати для українських воїнів Святу Вечерю з Вертепом у зоні АТО з 6 по 8 січня 2015 року.

Щоб нашим воїнам було тепліше на душі і вони почувалися наче вдома, необхідні: пшениця, горіхи, родзинки, мак, домашня випічка, плетені дідухи та інші подарунки. Зокрема, молитовні вервиці, образочки, термобілизна, термошкарпетки, рукавиці, шапки, шарфики, рюкзаки, термоси, берці, валянки, джгути для зупинки кровотечі, військові годинники або все, що бажаєте! А ще, щоб солдат відчув тепло вашого серця, можна записати відеозвернення від окремої родини, трудового колективу. Подарунки та продукти надсилати на Нову пошту в Івано-Франківську, відділення № 6. Мешканцям обласного центру все слід приносити за адресою: Північний бульвар, 1.

Також активну участь можна взяти у самому вертепі, автором сценарію якого є Валентина Юрків. А координує та допомагає у постановці дійства заслужений артист України, театральний режисер та директор Івано-Франківського обласного музично-драматичного театру ім. І. Франка Ростислав Держипільський.

Наостанок варто додати, що це саме той випадок, коли організатори прагнуть, щоб їхня ініціатива не знадобилася. Тобто щоб військові живі та неушкоджені повернулися додому і зустріли Різдво в родинному колі.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

ФОТОФАКТ

Інтерактивний пам'ятний знак героям Небесної Сотні та загиблим на сході захисникам Вітчизни відкрито на Соборній площі Черкас** (на знімку). **Обеліск обладнано рідкокристалічним екраном, на якому цілодобово демонструються фотопортрети земляків, які полягли за волю та територіальну цілісність України. Розміщується також інформація про нагальні потреби армійських частин та добровольчих батальйонів, дислокованих у зоні АТО.

Фото
Лідії ТИТАРЕНКО.

ХРОНІКА

Кров від працівників ДАІ для поранених

Щорічна акція Державтоінспекції «Здай кров — урятуй життя!» цьогоріч стала особливою: правоохоронці допомогли не тільки потерпілим у ДТП, як це було раніше, а й пораненим у зоні АТО.

«Багатьом бійцям доводиться проходити складні курси лікування, зокрема, у Хмельницькому військовому шпиталі перебувають солдати, яким потрібна кров і препарати з неї», — повідомив начальник обласного управління Державтоінспекції Дмитро Кийов. За його словами, в акції взяли участь майже пісотні правоохоронців.

Як розповіли у Хмельницькій обласній станції переливання крові, військові лікарі звертаються до них по декілька разів на тиждень, адже у шпиталі наразі перебуває близько сотні поранених.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Віддали заробіток на купівлю нічних прицілів

Свій одноденний заробіток на потреби українського війська перерахували співробітники всіх підрозділів Держслужби з надзвичайних ситуацій у Херсонській області. На зібрані кошти вони придбали п'ять прицілів нічного бачення, які вже передали бійцям батальйону територіальної оборони «Сармат», котрі охороняють стратегічні об'єкти краю. Збір коштів для захисників України рятувальники обіцяють продовжити й надалі.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

На знімку: ***херсонські рятувальники передають прицілі нічного бачення бійцям батальйону територіальної оборони «Сармат».***

Фото прес-служби ГУ ДСНС Херсонщини.

Земляків привітали з поверненням додому

На Южно-Український АЕС хлібом-сіллю зустрічали військовослужбовців підрозділу Нацгвардії, що охороняє енергокомплекс, які повернулися із зони АТО.

Це вже третій склад добровольців військової частини, котрі повернулися додому з війни. Протягом півтора місяця хлопці забезпечували мир і спокій у Слов'янську і Сіверську. Їх замінять наступні десять бійців, які вирушили в зону АТО.

Земляки привітали воїнів з поверненням додому. «Дякуємо, що повернулися живими й виконали справжню чоловічу роботу, — сказав у привітальному слові генеральний директор Южно-Української АЕС Володимир Лісніченко.

Семи військовослужбовцям у порядку заохочення було присвоєно чергові звання. Від імені трудового колективу атомної станції бійцям вручили подарунки, а від міської влади — подячні листи.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

Працівники Чуднівського райвідділу міліції затримали трьох чоловіків, які незаконно вполювали на території району двох кабанів. Браконьєри виявилися не місцевими, а з Вінниччини, Чернігова та Любарського району Житомирщини. Вилучено зброю, боєприпаси та автомобіль, *повідомляє наш житомирський власкор Олексій Кавун*

Альма–матер опікується своїми воїнами

Короткою була відпустка у бійців 51-ї окремої механізованої бригади Івана Бліщука, Івана Юника, Володимира Філіповського, але вони знайшли час, щоб навідатися до своєї альма-матер — Тернопільського національного економічного університету (ТНЕУ). З ними прийшов і їхній товариш — випускник Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя Микола Тищук. Разом з ректором університету, доктором економічних наук, професором Андрієм Крисоватим, міським головою Тернополя Сергієм Надалом, до речі, також випускником ТНЕУ, та іншими посадовцями хлопці посадили біля університетської каплички три кущі калини — на честь випускників вишу Віктора Семчука, Володимира Гарматія та Андрія Юркевича, які загинули у війні на сході України. Хоч і кажуть, що куля сліпа, але вона чомусь цілить у найкращих.

Четверо відважних потрапили на передову з перших днів протистоянь на сході. Вони дякували за турботу, а ректор запевнив: університет ніколи не залишить своїх воїнів наодинці з проблемами. Андрій Ігорович передав хлопцям зимові бушлати та теплі речі, придбані за власний кошт. Робить він це не вперше.

З благодійною метою в університеті організовують ярмарки, аукціони. На них студенти виставляють власноруч приготовлені кулінарні вироби, а також свої творчі роботи: картини, вишивки, вироби з бісеру тощо. В одному з аукціонів, на якому було виставлено 88 лотів, узяв участь і заступник Надзвичайного і Повноважного посла Чеської Республіки в Україні Павел Бучек. Він був у захваті від активності молоді і купив один з лотів — блокнот від ректора.

Благодійний збір коштів відбувався і під час товариського турніру з міні-футболу, де команда університету змагалася з командами силових структур. Усі виручені гроші (десятки тисяч гривень!) пішли на придбання амуніції, медичних аптечок, продуктів. Завдяки цьому, скажімо, повністю екіпірували студента Данила Мотильова, який добровільно пішов до війська, і його брата. Придбали не лише військову амуницію, а й медичні аптечки, консерви і навіть картки поповнення мобільних телефонів. Особисто від ректора Данило отримав бронежилет. Повністю спорядили і військовослужбовця батальйону територіальної оборони «Збруч» Володимира Свистуна.

А днями університет на прохання одного з випускників Тернопільського медичного університету, який служить лікарем у зоні АТО, відправив мобільний медичний групі Львівського військового шпиталю новенький транспортний кардіомонітор — прилад, який допомагає визначати основні життєві показники у кризових ситуаціях. Річ дорога і дуже цінна для медиків, оскільки дає змогу врятувати життя поранених бійців.

— У цей важливий для країни час ми не можемо залишатися осторонь, — каже Андрій Крисоватий. — Підтримували і будемо підтримувати бійців, які захищають нашу свободу і незалежність.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Фото прес-служби університету.

Андрій Крисоватий з кардіомонітором, який невдовзі відправлять у зону АТО.

Ярмаркували задля перемоги

У Полтавському національному педагогічному університеті ім. В. Короленка влаштували благодійний ярмарок «Дари осені». Його організатором став волонтерський сектор факультету філології та журналістики. Всі виручені кошти підуть на лікування поранених військовослужбовців, які потребують тривалої медичної реабілітації. У перший день ярмарку студенти та викладачі пропонували всім охочим кондитерські вироби, млинці, пиріжки, галушки і вареники з капустою власного приготування. Гурмани могли скуштувати навіть суші.

А наступного дня молодь продавала виготовлені власноруч вироби у стилі «hand made». Деякі ексклюзивні прикраси та сувеніри розходилися так само швидко, як і гарячі пиріжки. Загалом за два дні благодійники зібрали 4284 гривні.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.

Катайтеся на здоров'я, але... на півострові

За підрахунками самих «потерпілих», у Криму й Севастополі налічується понад п'ять тисяч власників автомобілів, яким влада РФ відмовляє у перереєстрації.

З вимогою влади, всі кримські автовласники до 1 січня наступного року мають зареєструвати свої машини за російськими правилами. Але ті, хто брав кредит на придбання авто в ПриватБанку, зробити цього не можуть — формально автомобіль належить банку.

У ДАІ власників таких автомобілів відсилають на митницю по документи. А митники, у свою чергу, не можуть розмитнити авто, тому що юридично власником є банк, а не той, хто звертається по довідку.

Ситуація настільки тупикова, що один із севастопольців вирішив прямо звернутися до Володимира Путіна. І під час чергової «прямої лінії» йому вдалося додзвонитися до президента РФ. Побажання В. Путіна мало, мабуть, надихнути всіх власників проблемних транспортних засобів: «Катайтеся на здоров'я!»

Проте на кордоні Криму й материкової частини Росії «приватівські» автомобілі не пропускають. Радять їхати в Україну, «закривати» повністю кредит.

У ПриватБанку підтверджують готовність розрахувати боржників. Але у багатьох борг становить 50 і більше тисяч гривень, а за новими правилами через новий кордон провозити можна лише 10 тисяч. Оплата через російські банки, які працюють у Криму, можлива, але комісія значно здорожує кредит. Та й багато хто побоюється, щоб гроші дорогою з банку в банк не загубилися.

Тим часом, розповідають, біля ДАІ можна знайти людину, яка готова допомогти з оформленням держномерів і техпаспорта РФ. І коштує це 1,5 тисячі доларів США.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

І в кризу — справжній бум

Відновлюється конкуренція на ринку житла

За словами міського голови Рівного Володимира Хомка, попри всі проблеми, що існують у державі, в обласному центрі другий рік поспіль спостерігається справжній будівельний бум. І навів такі цифри:

— Якщо 2012 року було здано 64,9 тисячі квадратних метрів житла, то 2013-го уже 69,7 тисячі. А лише за перше півріччя цього року — 44,6 тисячі квадратних метрів. Це хороша тенденція, оскільки будівництво підтягує за собою інші галузі, зокрема, виробництво металовиробів, будматеріалів... Будівельники мають роботу і зарплату, сплачуються податки у бюджет.

Як позитивний момент Володимир Хомко відзначив, що завдяки великій кількості зданих в експлуатацію будинків виникає конкуренція на ринку житла. Воно є на різні рівні достатку.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

На знімку: ось такі нові житлові будинки виросли за останні роки у Рівному.

Фото **Олександра ДЖИГИРЕЯ.**

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Крим: торговельне потепління

Створення вільної економічної зони «Крим» позитивно вплинуло на підприємницьку діяльність Херсонщини. Ситуація та правила гри у «міждержавних» стосунках стали зрозумілішими, тому тільки протягом місяця в новому статусі бізнес-структури склали понад вісім тисяч декларацій, оформивши на ввезення з материкової України до окупованого півострова і в зворотному напрямку товарів на 710 мільйонів гривень, доповідають у Херсонській митниці. До голодного Криму везуть харчі, звідти — товари ширвжитку російського чи китайського виробництва. Бізнесмени призвичаюються до нових економічних реалій, а держава тим часом отримує додаткові відрахування у вигляді митних платежів, які за нинішньої фінансової скрути бюджету вкрай потрібні.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Попередили вибух на пожежі

Вночі в селі Куцурубі Очаківського району на Миколаївщині сталася пожежа в магазині побутової хімії. Загоряння мало не призвело до вибуху.

Як повідомили у Головному управлінні Державної служби з надзвичайних ситуацій у Миколаївській області, рятувальники, які прибули на місце, з'ясували, що в магазині зберігаються легкозаймисті товари, а також газові й кисневі балони, які будь-якої миті могли вибухнути. На допомогу прийшли бійці пожежної команди військової частини, вибуху вдалося запобігти.

— Оскільки село Куцуруб розташоване на безводній ділянці, а відстань від місця пожежі до найближчої водойми становить понад п'ять кілометрів, довелося організувати оперативне підвезення води з Очакова, — розповіли рятувальники.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

ЦИФРА

Майже 900 тис. грн.

надійшло до міського бюджету від усіх видів оподаткування туристів, які відвідали Умань під час святкування єврейського Нового року. Ще 250 тис. грн. благодійних внесків вдячні гості подарували місту на його розвиток.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Викиди ТЕС зменшилися вшестеро

В Енергодарі після річної зупинки запрацював один із чотирьох блоків 300-тисячників Запорізької ТЕС. На його модернізацію компанією ДПЕК витрачено майже півмільярда гривень. Термін експлуатації блока продовжено на 15—20 років, а його потужність зросла з планових 300 МВт до 325.

Крім того, витрати пального скоротилися на сім відсотків, а викиди пилу — відразу на 87%. Зауважимо, що до модернізації, 2012 року, Запорізька ТЕС посідала сумне друге місце в області за кількістю викидів у повітря, випередивши за цим показником навіть брудні виробництва запорізького проммайданчика. Нагадаємо, що модернізовано вже другий блок станції з чотирьох. У планах — модернізація до 2017 року ще двох блоків. Тоді підприємство повністю вийде на європейські екологічні показники.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Понад 500 батьків притягнуто цьогоріч на Полтавщині до відповідальності за неналежне виховання дітей, передає наш власкор Василь НЕЇЖМАК

«Тарас Шевченко» у столі не залежався

Традицію писати в стіл українські літератори започаткували далеко не вчора, зберігається вона і нині. Знаний херсонський письменник, а колись — і власний кореспондент «Голосу України», Василь Піддубняк узявся суто для душі перекладати з російської біографію Тараса Шевченка від Костянтина Паустовського. Написана вона була ще 1938 року, і сталінська цензура над твором чимало позбиткувалася. Перекладач намагався подавати сторінку за сторінкою сучасною українською мовою, але з повним збереженням авторського стилю.

І книга, і її головний герой зрештою вийшли настільки живими, що повертати роботу в стіл рука не піднялася. Василь Піддубняк вислав переклад давньому другові — дитячому письменнику Анатолію Крату, який проживає нині у Празі. Той прочитав, оцінив і виклав на сайті громади українців Чехії, та ще й із власними ілюстраціями. А вже там новинку надибали редактори одеського видавництва «ТЕС». Напевно, і їх узяла за душу біографія, де Тарас навіть у смерті своїй живий.

— Перший невеличкий наклад «Тараса Шевченка» розійшовся повністю і навіть отримав диплом на міжнародній книжковій виставці-ярмарці в Одесі. Незабаром видавництво віддрукувало другий, який поширило у школах Одещини — їх учні також мають право дізнатися про живого Кобзаря, а не того «лакованого», яким його зображують у підручниках. З огляду на важливість цієї просвітницької місії, я й на гонорар за перекладне не став претендувати, тільки б можна було збільшити тираж, — розповідає Василь Піддубняк. — А от у Херсоні і області, і міське управління культури приєдналися до акції, на жаль, відмовилися.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

ФОТОФАКТ

В Українському домі відкрилися Міжнародна спеціалізована виставка «Освіта та кар'єра — День студента-2014» та виставка закордонних навчальних закладів «Освіта за кордоном».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Студенти зможуть їздити безплатно

Гарний подарунок зробила міська влада Вінниці студентам вищих навчальних закладів — безплатний проїзд у всіх видах муніципального громадського транспорту. Щоправда, тільки 17 листопада, у День студента.

Про це повідомив в. о. міського голови Сергій Моргунов під час зустрічі з активістами студентських організацій Вінниці. Він вручив їм подяки від міськради, грошові премії за безпосередню участь у міських заходах та розвитку рідного міста.

— Саме студенти стояли біля витоків Революції гідності, річницю якої відзначатимемо через декілька днів, 21 листопада, — наголосив Сергій Моргунов. — Вони мужньо боролися на Майдані, а нині частина з них на передовій відстоює незалежність держави у протистоянні з бойовиками і сепаратистами. Ще більше ваших представників серед волонтерів, які допомагають армії і добровольчим батальйонам. Без перебільшення, студенти — найбільш активна й ініціативна частина нашого суспільства.

У відповідь представники молодіжної ради при міському голові подарували пану Моргунову сертифікат Книги рекордів України. У жовтні нинішнього року студенти Вінниці провели флешмоб «Єдина країна»: 1593 представники навчальних закладів міста створили живий герб держави. За що й потрапили до Книги рекордів України.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Назріває комунальний колапс

Мешканці міста Долинська, що на Кіровоградщині, організовані активістами незалежної профспілки «Трудова солідарність», переймаючись житлово-комунальними проблемами, вдалися до рішучих заходів і навіть захопили міськраду в день проведення там чергової сесії.

Сесію перенесли. Але проблеми залишилися. Люди стверджують, що тарифи на опалення в Долинській — одні з найвищих в Україні, а якість послуг залишає бажати кращого. Водночас жителі не можуть перейти на індивідуальне опалення. А стосовно тих, хто зробив це самотужки, за їх словами, застосовують штрафні санкції та інші форми впливу.

Протестувальники вимагали дозволити переходити на індивідуальне опалення всім охочим, встановити справедливі тарифи, насамперед на опалення, скасувати незаконні судові рішення щодо боржників та відкликати судових виконавців і провести справедливе розслідування діяльності підприємства-монополіста з постачання тепла «Долинські об'єднані мережі».

До озвучених у міськраді проблем можуть долучитися й нові. Послуги з водозабезпечення та водовідведення населенню міста надає Криворізький гірничо-збагачувальний комбінат. Його працівники з початку літа не отримують зарплату та офіційно попередили владу про можливість початку страйку. Тож жителі Долинської можуть залишитися і без тепла, й без води.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

«Путінські ігри» — у програмі подорожуючого фестивалю

Одинадцять років тому в Києві, Харкові, Одесі, Донецьку та Львові вперше пройшов кінофестиваль «Дні кіно та права людини». До 2007-го ця ініціатива доросла до міжнародного фестивалю, який одержав ім'я Docudays. З того часу коротка програма заходу демонструється в Одесі. З 10 по 17 листопада щодня о 15.00 у читальній залі Одеської обласної універсальної бібліотеки ім. Грушевського демонструють фільми-учасники Docudays-2014.

З особливою увагою чекають городяни на стрічку «Путінські ігри» Олександра Гентелева про підготовку до зимової Олімпіади в Сочі, яка заборонена до показу в Росії.

Подорожуючий фестиваль Docudays — це справжнє свято для всіх одеських шанувальників кінематографа й одна з найяскравіших культурних подій у житті міста.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Усі — на свято молодого вина

15 та 16 листопада в історичному центрі Ужгорода, у старовинних підвалах XVIII століття «Совине гніздо», вируватиме свято молодого вина «Закарпатське божоле».

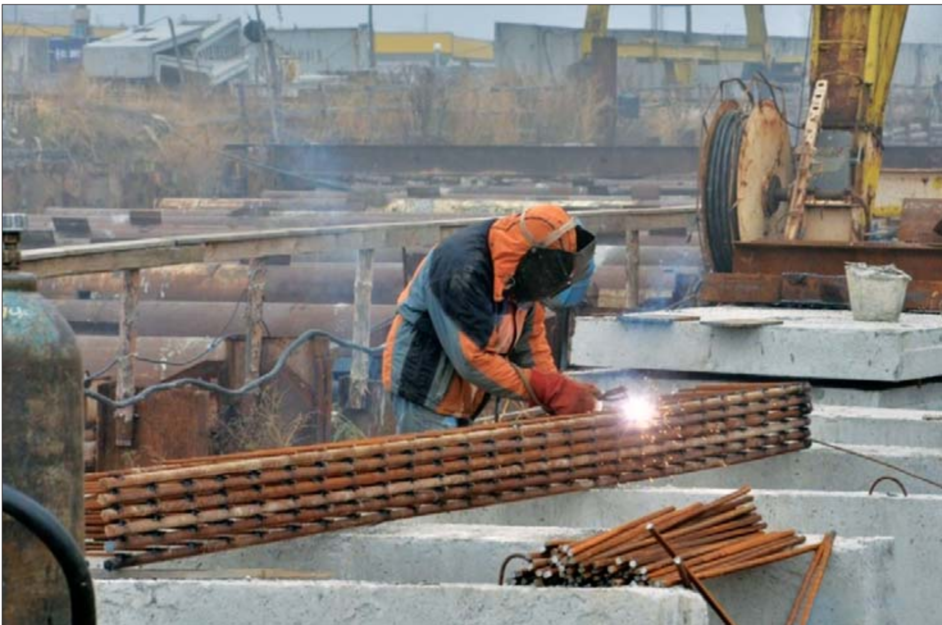
У ньому візьмуть участь винороби з низинних районів краю, щоб продемонструвати власні вишукані білі та червоні, сухі та десертні, але обов'язково молоді вина. Газди ж з гірських місцевостей запропонують мед, овечі й козячі сири, сувеніри, запросять покуштувати паленки і різноманітні настоянки.

Як повідомили в Ужгородському міськвиконкомі, програма буде насичена: з виставкою-продажем, частуванням закарпатськими стравами і концертом.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Відновили будівництво метро

У Харкові після майже річної перерви відновилися роботи на станції метро «Перемога».

Заступник директора Департаменту будівництва та дорожнього господарства міськради Анатолій Кравчук заявив, що весь цей час об'єкт підтримувався у належному стані: з тунелю відкачували воду, у приміщеннях, де розміщувалося змонтоване обладнання, була необхідна температура і вологість. Зараз на будівництві зайнято 70 робітників. Вони обладнають платформи та останній — четвертий — вихід зі станції. До нового року планується завершити підземний конструктив «Перемоги» і, якщо дозволить фінансування, виконати всі роботи з її благоустрою.

Анатолій Кравчук повідомив, що на останній сесії міськрада виділила на продовження будівництва підземки 40 млн. грн. Проте гроші казначейство поки що не перерахувало.

Усього для закінчення робіт на станції «Перемога» необхідно майже 300 млн. грн. Роботи за належного фінансування триватимуть ще близько року.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото з сайту http://vecherniy.kharkkov.ua.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...комбайн узяв у полон механізатора

На кукурудзяному полі села Турбівка Попільнянського району під час збирання врожаю, коли механізатор намагався щось полагодити, жатка комбайна затиснула йому ногу. Чоловік зміг викликати медиків, а ті у свою чергу зателефонували до служби «101». Рятувальники за допомогою гідравлічних інструментів визволили потерпілого, якого доставлено до місцевої лікарні.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

...дикі кабани несуть африканську чуму

На Чернігівщині щойно зафіксовано сьомий за нинішню осінь випадок поширення африканської чуми. Під час полювання місцевими мисливцями поблизу сіл Задеріївка та Олександрівка Ріпкинського району було вбито по одному дикому кабану. За результатами дослідження відібраних з туш патологоанатомічних матеріалів, проведеного Київським державним науково-дослідним інститутом з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи, підтверджено діагноз «африканська чума свиней».

Як повідомив начальник головного управління ветеринарної медицини в області Віктор Кульбако, загалом у приватних господарствах сіл, де введені карантинні обмеження, вже спалено понад 100 свиней. На обласному рівні прийнято рішення компенсувати власникам тварин майже 230 тисяч гривень. Це — 23 гривні за кілограм живої ваги. Гроші вже надійшли у райони, триває їх розподіл між потерпілими.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

...міжнародника відправили керувати лісами

Новим начальником Львівського управління лісового та мисливського господарства став 27-річний киянин Вадим Підгородній, випускник Інституту міжнародних відносин. Такий сюрприз львів'янам зробив начальник Державного агентства лісових ресурсів Валерій Черняков. Так ставленик «Свободи» наостанок влаштував на престижну посаду свого колишнього помічника в роки депутатства у Верховній Раді. Вадим Підгородній тепер змушений заочно здобувати освіту лісівника у Львівському національному лісотехнічному університеті, бо диплома міжнародника недостатньо для нової керівної посади.

Це призначення викликало на Львівщині подив і шквал критики на адресу ВО «Свобода», ставленик якого Валерій Черняков так нерозбірливо призначає кадри. В області чимало досвідчених та авторитетних лісівників, і очевидно, що найближчим часом сумнівні призначення будуть переглянуті.

Також здивування викликало у львів'ян обрання кілька місяців тому головою Громадської ради при Державному агентстві лісових ресурсів Ореста Фурдичка, колишнього керівника ВО «Львівліс», більш відомого тут як «фрезер, який добряче постриг карпатські ліси».

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

ОГОЛОШЕННЯ

Фахівці Світового банку розпочали у Тернополі енергоаудит, інформує наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА

ГОЛОС УКРАЇНИ № 221 (5971)
СУБОТА, 15 ЛИСТОПАДА 2014

Проблемні житлові об'єкти, в які люди вклали гроші, в тому числі і за допомогою держпрограм, для їх добудови передаватимуть у комунальну власність, *заявив голова правління Державного фонду сприяння молодіжному будівництву Леонід РИСУХІН (УНН)*

Київський міський голова Віталій Кличко закликає киян про всі факти хабарництва та здирництва в столичній владі повідомляти за окремим «антикорупційним» номером телефону: (096) 588 11 88 *(Укрінформ)*

Хто вбиває українське радіо

Несвяткові роздуми до 90–літнього ювілею

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Це була, поза сумнівом, знакова подія, адже в історичному вимірі епохи ніхто не може наблизитися до ролі, впливу, авторитету, яким зарекомендувало радіо цей (скромний, на перший погляд, засіб масової комунікації. Пізніше з'явиться телебачення, супутники, оптоволокно, цифрові носії, Інтернет як нині найдовершеніша мультимедійна платформа. Але вони все ж похідні від радіомовлення елементи інформаційних зв'язків.

У сучасній українській історії Українське радіо завжди виконувало унікальну соціальну місію літописця, авторитетного комунікатора. Сторінки історії УР сповнені звершень і драматичних подій. У 30-ті роки минулого століття за «формалізм», «пропаганду українського буржуазного націоналізму» колектив радіокомітету фактично знищили. У роки Другої світової війни голос Українського радіо транслювався на окуповану територію з близького зарубіжжя. Попри політико-ідеологічні специ епохи розвинутого соціалізму, національний радіоефір виконував у ті роки також і позитивну просвітницьку, художньо-естетичну, педагогічну функції. В архівах Українського радіо зібрано унікальний фонд художніх записів загальним обсягом близько двохсот тисяч годин. Це культурний скарб, що має, безумовно, цінність світового масштабу. Колосальну роль відіграло національне радіо в період набуття незалежності української держави. Воно насправді стало провісником нової епохи, піднімало національний дух, формувало патріотичні настрої, повертало історичну пам'ять. Як один з лідерів інформаційного простору, з багатомільйонною слухацькою аудиторією, національне радіомовлення зі своїм непідробним авторитетом та впливом достойно виконало історичну місію будівничого нової держави. Українське радіо, на відміну від багатьох інших гравців медіаполя, сформувало свою внутрішню філософію. У глибинно-змістовному сенсі — це продукування цивілізаційних моделей поведінки справедливості, добра, любові до рідної землі, патріотизму, у художньому плані — формування естетичних ідеалів: високої музики, українській пісні, художнього слова, справжньої літератури.

2004 року Національна радіокомпанія України за вагомі заслуги перед українським народом отримала статус національної установи. Це була висока і справедлива оцінка роботи великого колективу творчих та технічних працівників, які доклали зусиль для виховання не одного покоління слухачів у національних українських традиціях, а в сучасних історичних умовах формували нову людину з європейським, демократичним світобаченням.

Найважчі часи, які можна порівняти, на мій погляд, хіба що з періодом 30-х років минулого століття, коли нищили Українське відродження і все українське, УР пережило вже в незалежній Україні під час влади Януковича. Московські прихвосні фактично окупаційного режиму цілеспрямовано та системно знову нищили радіо саме через його українськість. Тоді, коли Росія відкривала в системі московського іномовлення українську редакцію «для боротьби з недобитками петлюрівсько-бандерівського духу» та вільно заходила у наш ефірний простір через своїх агентів — на Українському радіо «українська» влада синхронно закривала наше іномовлення — єдину в державі офіційну, пропагандистську інституцію для мовлення на зарубіжну аудиторію. В той час, коли Росія нарощувала потужність своїх передавальних центрів на Кубані, у Придністров'ї для проведення масованої інформаційної інтервенції проти України — у нас синхронно руйнували потужний Броварський радіопередавальний центр — одну з підвалин національної інформаційної безпеки. Збудований у роки тоталітаризму, передавальний центр пережив гітлерівську окупацію — а ось часи Януковича не витримав. У рамках ведення гібридної війни, за вказівкою московських інформаційних кілерів, що орудували в українських кабінетах влади, антени, вежі Броварського РПЦ порізали на металолом, а землю продали під котеджі. Нова демократична влада, до речі, досі не дала оцінки такому кричущому факту неприхованого шкідництва, що, безсумнівно є державним злочином.

Незрозумілі речі довкола українського радіо відбуваються і нині. В рамках євроінтеграційних зобов'язань, Верховна Рада України навесні цього року ухвалила в цілому нормальний Закон «Про суспільне телебачення і радіомовлення в Україні». Біда в тім, що виконувати цей документ взялися, в тому числі, вчорашні перелицьовані активісти окупаційного режиму, до яких нинішня влада виявила зразки небаченого лібералізму та лояльності. В результаті, за підсумками діяльності робочої групи, яку очолили спритники від медіабізнесу та люди, далекі від системного державного мислення, з'явилася постанова Кабінету Міністрів України «Про створення суспільної телерадіокомпанії України» у формі публічного акціонерного товариства. За лаштунками ніби правильного документа простежуються очевидні комерційні інтереси певних груп впливу, а, втім, не лише вони. На мій погляд, такий документ — це чергова спроба маргіналізувати Українське радіо, зробити вторинним, притлумити його значення як важливого соціального і національного інституту, а то й приректи на загибель через неприродне організаційно-правове новоутворення. Модель новостворюваної компанії, що пропонується ухвалою Кабінету Міністрів, — це фактично копіювання Держтелерадіо УРСР часів Щербицького та Маланчука з відповідним демократичним декором. Така громіздка схема єдиного управління телебачення та радіомовлення характерна для тоталітарних режимів та абсолютно неприйнятна в нинішніх умовах. Від неї відмовилися в більшості країн Західної Європи і повністю на постсоціалістичному просторі.

Радіо має відмінну від телебачення природу інформаційного виробництва та сприйняття медіапродукту, інакшу, більш довірливу манеру спілкування з аудиторією. Радіо за внутрішніми характеристиками демократичніше, а за глибинною сутністю зрештою природніше та ближче до суспільного мовлення. Відтак, бачення та становлення громадського мовника для радіо та телебачення — це різні шляхи, іншої протяжності та іншого смислу. Поєднувати їх — загубити більш чесне радіо, яке програє не на творчому полі, а в кабінетах, де змагатимуться неприховані амбіції та комерційні інтереси. Не треба забувати творцям нового телерадіопростору і про інформаційну безпеку, що істотно послабне в умовах нинішнього експерименту, про специфічну роль радіомовлення в особливий період, під час оголошення воєнного стану тощо. Вимагає грунтовного обговорення і перспектива іномовлення, в основі якого завжди було радіо. Окрема тема, якої сором'язливо не торкаються, — це соціальний захист великого загону порядних журналістів, які можуть опинитися завтра фактично на вулиці.

В абревіатурі, запропонованій урядом нової Національної суспільної телерадіокомпанії України (НСТУ), мабуть, помилково, немає слова «радіо». Це добрий знак того, що не підніметься, може, рука українця, просто так, на догоду комусь ліквідувати Національну радіокомпанію України, що має окремий національний статус за особливі заслуги перед українським народом. Це було б і незаконно, і аморально.

Хочеться вірити, що минуть роки, з їхніми викликами, і будуть нові ювілеї Українського радіо — на модерних мультимедійних платформах, але з традиційними українськими сутнісними цінностями!

Зі святом усіх, хто причащається духом Українського радіо!

Віктор НАБРУСКО,
секретар Національної спілки журналістів України.

Ще один крок до зближення

У Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника відбулося відкриття Інформаційного центру Євросоюзу. З нагоди урочистостей на Івано-Франківщину завітав голова представництва ЄС в Україні Ян Томбінський, який підписав угоду про співпрацю з ректором вишу Ігорем Цепендою.

Центр працюватиме на базі Інституту історії, політології та міжнародних відносин. За словами Яна Томбінського, його відкриття є черговою подією на шляху зближення України та Європейського Союзу: «Вельми приємно, що в Івано-Франківську з'явився цей центр. Основне його завдання — це надання інформації про ЄС та відкриття нових можливостей для молодих людей». Та водночас підкреслив, що результативність його роботи залежатиме від прикарпатців — «ваших зусиль, прагнень та переконань».

За умовами підписаного документа, Європейський Союз буде забезпечувати просвітницьку структуру необхідними матеріалами західних інституцій. Зокрема, своїми напрацюваннями ділитиметься і служба офіційних публікацій ЄС в Люксембурзі. Така співпраця, на переконання Ігора Цепенди, сприятиме інформуванню громадськості про програми та діяльність ЄС, допомагатиме у підготовці наукових та дослідницьких робіт з питань європейської інтеграції, а також створюватиме сприятливі умови для налагодження ще тіснішої співпраці між Прикарпаттям та країнами європільноти.

(Зліва направо): голова представництва ЄС в Україні Ян Томбінський та ректор Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника Ігор Цепенда підписують угоду про співпрацю.

Фото Миколи МАЦЮКА.

Під час візиту Ян Томбінський поклав квіти до пам'ятника героя Небесної Сотні Романа Гурика, оглянув фотографічно-історичну виставку «Холодна війна. Коротка історія розділеного світу» та прочитав студентам і викладачам університету лекцію «Сучасний стан відносин між Європейським Союзом та Україною, перспективи подальшої співпраці в рамках реалізації Угоди про асоціацію».

Слід зазначити, що в Україні відкрито вже 19 аналогічних Інформаційних центрів ЄС.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Квіти, душа і майстерність

У Національному архітектурно-історичному заповіднику «Чернігів Стародавній» експонується мистецький проект «Петриківка — душа України». До міста на Десні завітали майстрині Петриківського розпису Галина Назаренко, Олена Ярмолюк та Наталія Малярчук. Їхні роботи, сповнені чарівних квітів, незвичних патріотичних сюжетів, вражають своєю простою і водночас казковою красою.

Художниця Г. Назаренко для проекту виготовила великий триптих «Рушник України» (2х2,4 метра). Його вперше було презентовано в Україні саме в Чернігові. Майстриня створила його пензлем з котячої шерсті, що надає зображенню м'якості, плавності, теплоти.

— У нашому знаменитому селі малюють майже у 240 родинах, — пояснила авторка близько 1600 творів. — Активно займаються творчістю 60 художників. І хоч це багато, та кожному є місце під сонцем. Ми не копіюємо одне одного. Кожен має особливий почерк, що упізнається одразу. Триптих «Рушник України» я вирішила зробити таким великим, бо, здається, такої величини Петриківський розпис ніхто ще не створював...

У Г. Назаренко та О. Ярмолюк чоловіки — фермери. Вони допомагають своїм коханим придбати фарби, матеріали, спонсорують виставки. Саме завдяки їм жінки активно займаються малюванням.

Олена Ярмолюк (у центрі) проводить у Чернігівському колегіумі майстер-клас.

Подруги беруть участь у багатьох престижних міжнародних виставках. Їхні твори бачили у Грузії, США, Канаді, Франції, Болгарії та інших країнах.

— Я почала малювати в 10 літ, — розповіла О. Ярмолюк. — Дуже вплинув на мене дядько, заслужений майстер народної творчості Федір Панко. Допоміг опанувати ази художньої майстерності. Картина спочатку народжується в голові. А потім переносиш її на папір. Дуже люблю малювати маки, майори. Переважно працюю ввечері. Якщо є настрій, можу картину завершити і за день. А над іншою доводиться працювати місяцями.

Н. Малярчук створила цикл робіт, присвячений Майдану. Картини «Горіла шина», «Мамай на Майдані» і «Мамай на Донбасі», «Жертовний букет Майдану» у своєрідній манері передають дух нещодавніх подій, біль за Героями Небесної Сотні.

Талановиті майстрині після відкриття виставки провели майстер-клас Петриківського розпису для юних чернігівців.

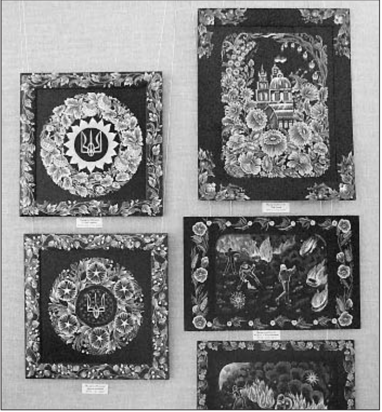
Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.
Фото автора.

Галина Назаренко біля триптиха «Рушник України».

З ІСТОРІЇ ПЕТРИКІВСЬКОГО РОЗПИСУ

Село Петриківка на Дніпропетровщині прославилося тим, що тутешні селяни ще з XVIII століття прикрашали печі і стіни квітковими візерунками. Це було модно, і кожна господиня до Великодня прагнула зробити найкращий розпис хати. У XIX столітті жінки почали прикрашати скрині, посуд, брички. Роботи майстрів так подобалися людям, що їхні твори почали замовляти. Невдовзі Петриківка стала відомою на всю Україну.

На знімку: *твори Наталії Малярчук.*

ПОДРОБИЦІ

«Розстріляна «Просвіта»

Саме так назвала свою книжку кіровоградська журналістка Світлана Орел **(на знімку),** яка знайшла в архівах 80 забутих імен українських подвижників і повернула їх на сторінки історії. Письменниця пролила промінь світла на трагічну долю інтелігентів Кіровоградщини — просвітників за станом душі й діяльністю, які стали жертвами сталінської репресивної машини, спрямованої на винищення величезного українського культурного пласта.

У книжці, написаній Світланою Орел, на прикладі трагічної долі просвітян Кіровоградщини розкривається панорамна картина нищення паростків націоналізму по всій Україні, що становив смертельну загрозу для тоталітарної радянської імперії.

Хоча «Просвіта» в Україні була створена ще в XIX столітті, задовго до того, як сюди прийшли «совєти», радянська влада оголосила її ледь не терористичним угрупованням.

«Але сьогодні перед нами інші виклики. Нас поки що не знищують фізично за мову і вишиванку. Хоча історія з цього приводу щораз прориватися...» — написала авторка в передмові. Прикро, та ці її слова стали пророчими, адже подекуди таки знищують — уже півроку знищують. Через те нариси з життя просвітян Кіровоградщини, створені пером Світлани Орел на основі архівних документів, актуальні як ніколи. Адже історія — циклічна. А доля тих, про кого йдеться у «Розстріляній «Просвіті», може стати своєрідним життєвим путівником для тих, хто захищає і відстоює Україну сьогодні.

Світлана ТОМАШЕВСЬКА.
Фото автора.

Котляревський без глянцю

Фонди Полтавського літературно-меморіального музею Івана Котляревського поповнилися оригіналом портрета класика (на знімку), виконаним художником-графіком Іваном Філоновим. Копії невеликої роботи розміром 21,1 на 14,6 сантиметра знайомі не лише фахівцям. Адже цим портретом, написаним у 1960-х роках, проілюстрували одне з тодішніх видань творів Котляревського. В ті часи його широко тиражували, у музеї є листівка зі згаданим зображенням. Однак про оригінал тут навіть не мріяли.

Допоміг випадок. Фундатор столичної студії мистецьких ініціатив уродженець Полтави Олександр Михайленко познайомився з київським мистецтвознавцем, збирачем старовини. Він не хотів, щоб його прізвище світили у пресі — зате показав власні домашні скарби. Оскільки колекціонер колись знався з близьким родичем Івана Філонова, то й отримав від нього саме цей портрет Котляревського. А тепер погодився його продати. З умовою, що раритет більше не лежатиме у приватних архівах. Знайшлися й меценати, які викупили той оригінал, щоб подарувати музеєві.

Тож тепер тут постійно експонується портрет, який мистецтвознавці вважають одним із найдовершеніших. Робота Івана Філонова має неабияку художню цінність і виконана у дуже складній, фактично унікальній для сьогодення техніці офорта — акватинті. Як відомо, прижиттєві портрети Котляревського не збереглися. З того, що висів у світлиці класика, ще 1842-го встиг створити гравюру на камені художник Михайло Башилов, через 2 роки її тиражував журнал «Молодик». А вже «варіаціями на тему» тієї гравюри задовольнялися пізніші автори портретів класика. Дехто з них відходив од «первинного» зразка так далеко, що мистецтвознавці й досі сперечаються, хто ж там насправді зображений.

Деякі художники, особливо сучасні, настільки «узагальнювали» образ письменника, що його важко не сплутати, скажімо, з зображенням ще одного відомого уродженця Полтавщини поета Василя Симоненка, який мав схожу зачіску... А от Іван Філонов максимально індивідуалізував «свого» Котляревського, відтворив найтонші риси обличчя, найдрібніші деталі одягу. Тож цей портрет живий, олюднений, персоніфікований. А отже, має особливу привабливість.

Непересічною є й постать художника. Його іноді плутають із відомим однофамільцем, художником Павлом Філоновим. Іван Філонов народився в Росії. А фахову художню освіту здобував у Харкові, одружився з полтавкою. Згодом ілюстрував твори Шевченка, Коцюбинського та інших. Цю галерею образів уроджений росіянин творив із любов'ю до України.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.
Фоторепродукція автора.

Зустріч з Маріо Варгасом Льосою

У четвер Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк зустрівся з видатним перуанським письменником, лауреатом Нобелівської премії 2010 року Маріо Варгасом Льосою.

Маріо Варгас Льоса наголосив, що боротьба українців за свою свободу, гідність і європейське майбутнє стала надихаючим прикладом для багатьох людей по всьому світу. Цей приклад викликав до життя потужний сплеск солідарності з Україною, причому в цій солідарності об'єдналися інтелектуали різних політичних переконань — від лівих до правих. Як підкреслив Нобелівський лауреат, Україна веде боротьбу за весь вільний світ, за цінності, які поділяють люди доброї волі.

Глава уряду зазначив, що українці рішучі в боротьбі за свою незалежність і територіальну цілісність попри всю серйозність загроз, перед якими постала держава. У цій боротьбі, наголосив Арсеній Яценюк, Україна відчуває солідарність світу та підтримку з боку своїх партнерів.

Сторони також обговорили роль громадської думки та культури в протидії агресії.

У зустрічі Арсенія Яценюка з Маріо Варгасом Льосою взяв участь Надзвичайний і Повноважний Посол Королівства Іспанія в Україні Херардо Анхель Бугайо.

З сайту www.kmu.gov.ua.

З хорошими показниками, а відтак, і настроєм, зустрічають своє професійне свято хлібороби Сумщини. Радіти і справді є чому. Врожай зернових рекордний для області — понад 3,6 мільйона тонн, вагомі й надої молока — десь на 12 відсотків більше від минулорічних, значно зросли обсяги виробництва м'яса, *інформує наш власкор Владислав ЖМУРКОВ*

Ніколи фантазувати, треба працювати

У більшості з них вже давно немає навіть формальних ознак приналежності до сільськогосподарської галузі: вони не обіймають жодних посад, забули про записи у трудових книжках, бо офіційно їх ніхто давно не робив. Навіть не уявляють, що таке сходинки кар'єрного росту. Не претендують на фінансову підтримку влади, інвесторів чи будь-яких благодійників. Не сподіваються і на радикальні зміни у своєму житті. Просто щодня встають вдосвіта і до пізнього вечора — то в полі, то на городі, то у садку. І так з дня у день. З року в рік.

Навіть професійне свято аж ніяк не всі вважають своїм. Бо здебільшого вони навіть не працівники сільського господарства, а просто — селяни. Але саме на них тримається і все село, і вся галузь, і, врешті-решт, ми з вами.

Життя «одноосібне». Користь — загальна

Як правило, у статистичній інформації усе, що вирощене на їхніх земельних ділянках, в садах і у хлівах, значиться як продукція, вироблена у господарствах населення. Зрозуміло, що із компаніями, які орендують десятки тисяч гектарів землі, вони не позмагаються у вирощуванні пшениці, кукурудзи, цукрового буряку. І все ж залишаються такі галузі, де сільські трударі тримають верх над велетами.

І досі навіть на найновіших фермах, котрі почали з'являтись у краї, не вдається надоїти стільки молока, як це роблять своїми руками сільські жінки. І ніхто не виростив більше від них картоплі та різних овочів — понад дев'яносто відсотків цієї продукції потрапляє на ринок з їхніх городів. І коли хочемо смачного м'яса, домашнього молока чи яйця — йдемо до них.

Офіційно Івана Панасюка із села Сковородки Красилівського району Хмельницької області тепер називають одноосібником. І це означає, що сам трудиться на своїй землі, своїми руками дає всьому лад. Свого часу на сімейній раді вирішили не віддавати паї в оренду. До свого Іван Андрійович долучив ще й батькового та братового. З великим колгоспним полем це не зрівняєш. Та все одно, є над чим попрацювати.

Швидко стало зрозумілим, що одних рук, сапи і лопати малувато. Тож почав скуповувати різну техніку. На нову такі господарі, як він, практично не зазіхають. Бо де ж на неї взяти стільки грошей? Та потихеньку назбирав свій домашній машинний парк.

Але без допомоги не обійтись. Найперший помічник і порадник — дружина Ольга Іванівна. Вона — вчитель історії. І, здавалося б, не має стосунку до аграрної галузі. Але сільські вчителі, лікарі, культармійці — це особлива категорія. З одного боку, вони залишаються вірними своєму фахові. З другого, кладуть на плечі ще й таку додаткову ношу, як городи, худоба, птиця, а коли треба — то ще й земельні паї.

На своїх кількох гектарах Панасюки вирощують переважно зернові. Якщо люди просять, то частину врожаю можуть і продати. Але в принципі одноосібникам важко виходити зі своїм товаром на зернові ринки — не ті обсяги. З такими продавцями зернотрейдери не ведуть спільних справ. Тож збіжжя здебільшого йде на корм худобі, яку потім продають.

Ось так і заробляється копійка. Важко. Клопітно. Але Іван Андрійович на своє «одноосібне» життя не скаржиться: має роботу, забезпечує родину. Та й людям від його старань користь.

Іван та Ольга Панасюки не віддали родинні паї в оренду, трудяться на них самі.

Розрахунок лише на свої удачу та руки

А от Сергій Дідик, який живе в Ясенівці, що в Ярмолинецькому районі, — вже справжній професіонал. Свого часу закінчив Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут, вивчився на зоотехніка. Коли у більшості сіл не стало ферм, а орендарі, що займаються переважно рослинництвом, не потребували таких фахівців, вирішив заснувати своє фермерське господарство «Ясенівка 2005».

Хтось, може, і позаздрить фермерським заробіткам. Але тільки той, хто не спробував сам цей шматок хліба. Це правда, у селі не кожен господар має стільки техніки, як є у Сергія Івановича. Але все це своїми руками треба було зібрати, стягнути докупи, доглянути...

А якщо фермер працює не тільки на своїй землі, а ще й бере в оренду у односельців, то самому й поготів важко з усім справитись. Тут без помічників не обійтись. Тож у фермерську лямку нерідко впрягається вся родина. Та ще й інші робітники допомагають.

У Дідиків, здавалося б, проблеми із родинними кадрами не повинно бути — підростають дві дочки. Тож батько міг би сподіватись, що його фермерське господарство з часом перейде їм у спадок. А від них — їхнім дітям. Так, як це відбувається у всьому світі, де родинний бізнес має столітнє коріння. Але ні Сергій Іванович, ні багато інших його колег-фермерів так далеко вперед не заглядають. Надто важка і непевна ця справа. Принаймні такою є вона нині. Як не трудись, які врожаї не вирощуй, а за цінами на пальне, добриво, техніку ніяк не встигнеш. Треба добре покрутитись, щоб не отримати збитки. А допомоги від когось важко дочекатись.

Коли розібратися, то фермери вже давно ні у кого нічого не просять. Ну, хоча б доступні кредити. Щоб безпроблемно позичив у банкові гроші, обсіявся, виростив врожай, зібрав, а восени віддав борг. Але на такий крок майже ніхто не наважується. Бо можеш опинитись у таких боргах, що довіку не розрахуєшся. Одне слово, кожен намагається розраховувати лише на себе, свою удачу та працю.

Фермер Сергій Дідик сподівається, поки підросте його молодша донечка, жити у селі буде легше.

Безробітні, але з роботою

Парадоксальна ситуація: селянською працею, начебто, всі захоплюються, на словах возвеличують, а насправді мало хто її цінує. Якщо сумніваєтесь, навідайтесь до будь-якого села в будь-якому куточку країни. Обов'язково натрапите там на ями замість доріг, на закриту школу чи лікарню, на старий обшарпаний клуб, на руїни колишньої колгоспної контори... Кому пощастило більше, має лише окремі пункти із цього списку. Невезучим дістався весь. Єдина картинка, що об'єднує всі села — це спрацьовані руки пенсіонерів і заклопотані обличчя тих, хто ніяк не дістанеться до цієї межі.

Без роботи — але тяжко працюють. Без вихідного і відпустки — але без трудового стажу. З повними коморами усіляких запасів — але без гривні за душею. Ось такі вони, сільські трударі, котрих ніякі випробування не можуть зігнати зі своєї землі. Хоча, здається, все не на їхню користь.

На Хмельниччині із 574 тисяч працездатного населення 235 тисяч — селяни. 210 тисяч із них офіційно значаться зайнятими. Тобто такими, що працюють. При цьому заробітки вважаються не обов'язковими. Водночас безробітних офіційно налічують лише майже 25 тисяч. Одне слово, статистична методика не те що відверто бреше, але лукавить, сором'язливо відводить очі від реального життя.

Тому і до даних про те, чого і скільки вирощено у селянських господарствах, теж завжди варто ставитись з обережністю. Бо хто і коли рахував, скільки мішків картоплі зібрав дядько зі свого городу чи скільки масла збила з домашнього молока господиня. Єдине, в чому можна не сумніватись, це у тому, що сотні тисяч людей справді важко наробились.

Пригадується, як не раз вели мову із досвідченими керівниками господарств, як хоч трохи поліпшити життя сільського люду. Думка була така: якщо всі вони вважаються зайнятими, то чому б не зарахувати роки їхньої важкої праці до трудового стажу? Чому на державному рівні не визнати, що вони й досі складають основу села? Чому не зробити хоча б такий крок для того, щоб зберегти глибинку. Причому не як архаїчну структуру, за якою ностальгує суспільство. А як перспективне соціально-економічне утворення, котре може тримати на своїх плечах всю аграрну галузь країни.

Звучить дещо пафосно. І навіть неправдоподібно. Але це з огляду на те, що за наші чорноземи міцно вчепились кілька десятків олігархів, котрі тепер і правлять бал на сотнях тисяч гектарів орендованої землі. Але ж у світі є і такий досвід, коли фермерські господарства та одноосібники успішно працюють не тільки на користь своїх родин, а й своїх країн.

Втім, це вже теоретичні розмірковування. Доки дійде до їх втілення, треба випасти худобу, нагодувати птицю, підрізати дерева в саду... Ніколи фантазувати. Треба працювати.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.
Фото автора.

Фермерським заробіткам може позаздрити тільки той, хто сам не спробував цей шматок хліба

У країні ще почують про Почуйки!

ДОСВІД

Успіх будь-якої справи вирішують люди. Про тих, хто трудиться на полях і фермах у селі Почуйки Попільнянського району Житомирщини, може переконливо розповісти один факт. Навіть у часи, коли в аграрному секторі країни все тріщало, тут продовжували розвивати те, що зуміли набути за колгоспного ладу. ПСП «Україна» вже давно називають серед кращих сільгосппідприємств області — і за врожаями та надоями, і за увагою до соціальної сфери, і за заробітками селян. А туди, де хочуть і вміють працювати, вигідно вкладати гроші. Причому великі. Кисільних берегів від цього точно не буде. А от молочна ріка з Почуйок таки потече. А ще, побачивши в інших господарствах качанисту кукурудзу, тутешні жителі скажуть: це вони не за кордоном, а в нас насіння купували.

Урожай починається з насіння

Голова Житомирської облдержадміністрації Сергій Машковський і директор ПСП «Україна» Олексій Прохоренко підписали меморандум про співпрацю. Коментуючи цю подію, очільник області наголосив: «Обласна влада прагне довести, що на Житомирщині створено сприятливі умови для інвесторів. Ми готові підтримати й захистити тих, хто вкладає кошти в майбутнє нашого регіону». А в розвиток ПСП «Україна», що в селі Почуйки Попільнянського району, інвестор збирається вкласти 430 мільйонів гривень.

Тут має бути реалізовано два проекти. Один з них стосується рослинництва. На базі «України» вже п'ять років діє сучасний насіннєвий завод. У планах — спорудження ще одного заводу такого профілю. Він розташується на 39 гектарах землі, вводитимуть його в експлуатацію трьома пусковими комплексами: в 2016-му, 2019-му, 2025-му роках. Орієнтовна кошторисна вартість будівництва — 350 мільйонів гривень.

Тут випускатимуть високоякісне насіння кукурудзи, адже поки що сіяти доводиться переважно імпортним. Планується, що постійних трудівників буде 81 особа, сезонних — 400, які працюватимуть у чотири зміни. На території України заводу такого профілю за рівнем новітніх технологій немає.

— Хочемо, щоб насіння, яке на ньому випускатимуть, відповідало всім сучасним вимогам, — запевнив Олексій Прохоренко. — Продукція нового заводу продаватиметься і в Україні, і за кордон.

Пріоритет — молоко

На підприємстві розвивають і тваринництво.

— Коли я обійняв свою посаду майже два роки тому, одна корова в середньому давала 11 літрів молока за добу, нині — 19—20. Високого показника досягли завдяки тому, що повністю замінили поголів'я. Із шостою лактацією є лише одна корова. Дотримуємося збалансованого раціону. Череда оновлюється, але залишається стабільною за кількістю. Є дійна череда — 518 корів і так званий сухостій — до сотні голів. Щоранку мені звітують про надої. До речі, в нас є одна корова, яка дає 40 літрів молока за добу. Порода — українська червоно-ряба молочна, — розповів директор господарства.

Другий інвестиційний проект якраз і спрямований на розвиток цієї галузі. Планується будівництво молочнотоварного комплексу на тисячу корів, на що заплановано витратити 80 мільйонів гривень. Тут вироблятиметься молоко вищого сорту. Нині підприємство продукує його першим сортом.

ПСП нещодавно поповнило стадо чотирма бичками породи браун-швіц із Австрії. Саме ця країна вважається лідером у сфері молочної промисловості в Європі. Порода браун-швіц — дуже потужна. Завдяки бичкам планують поліпшити генетику, щоб збільшити ефективність стада.

Керівник ПСП «Україна» Олексій Прохоренко (у центрі), голова облдержадміністрації Сергій Машковський (праворуч) і заступник голови ОДА Ярослав Лагута під час підписання меморандуму про співпрацю влади й інвесторів.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

— Із колективом працюємо над поліпшенням показників роботи підприємства щодня. Якщо не ми в Україні розвиватимемо сільське господарство, то хто? — сказав Олексій Прохоренко.

Свинопоголів'я на підприємстві частково скорочується. Зробили глибоку ревізію всього поголів'я. Торік завезли тварин перспективної зарубіжної породи. У результаті свиноматка менше, ніж 14 поросят, не має, найчастіше — по 16—18. Робітники стежать, щоб зберегти усе потомство. Цього року підприємство почало продавати поросят населенню району.

Щодо коней, то їх всього 16, породи Новоолександрівська ваговозна. Коней найчастіше купують поліщуки для роботи в лісі.

Щоб молодь поверталася додому

Середня зарплата в «Україні» становить 3700 — 3800 гривень, її виплачують двічі на місяць, вчасно. Нині на підприємстві — 173 працівники. Молодь охоче тут працевлаштовується. Для цього проводиться ознайомлювальна робота зі старшокласниками.

Працівників відбирають перспективних, щоб їх можна було відправити на навчання за рахунок роботодавця, в тому числі за кордон. Підприємство запрошує до себе фахівців та студентів, які спеціалізуються в сільському господарстві.

— Із житлом для працівників поки що маємо проблеми. Плануємо збудувати два будинки, кожен розрахований на дві родини. Закупили кілька квартир у місцевій двоповерхівці, щоб для робітників було тимчасове житло. Сільська рада надає молодим сім'ям земельні ділянки, допомагає в будівництві, — поінформував директор.

Більшість жителів Почуйок працюють в «Україні», тому про соціальну сферу в господарстві дуже дбають.

— Відокремити підприємство від села неможливо. Якщо людина задоволена на роботі, то має бути задоволена і в побуті. Тому за сприяння «України» в селі діють три магазини, піцерія, пекарня, плануємо відкрити перукарню та магазин «Будівельні матеріали». Відремонтували школу, замінили вікна та двері на нові. Прагнемо, щоб школу з дев'ятирічки зробити 11-річною. У планах — будівництво нових дитячого садка на 50 місць та ФАПу, який матиме 10 ліжок денного стаціонару, а ще — спорудити зо два десятки кілометрів дороги, — розповів О. Прохоренко.

Від науки до практики

Олексій Прохоренко — один із тих керівників, які постійно все намагаються тримати під контролем. «Процес має контролюватися, інакше на нього впливати дуже складно», — ці його слова можна вважати кредо господарника.

Сільське господарство — для нього новий напрямок. Має базову юридичну освіту, закінчив Національну академію державного управління при Президентові України, університет Північного Лондона. Кандидат наук державного управління, доцент, працював у центральних органах виконавчої влади.

Займається наукою. У 2005 році побачила світ його книга «Корупція по-українськи». А загалом має 40 друкованих наукових робіт, монографії на зазначену тематику.

Своє ефективне керівництво сільськогосподарським підприємством він пояснює тим, що має колектив фахових однодумців, не соромиться запитувати поради в успішних підприємців-аграріїв, які теж працюють у Попільнянському районі, бере участь у відповідних семінарах.

Палиця в колеса

Не варто думати, що ПСП «Україна» не стикається з труднощами. Вони є, причому, горезвісну палицю в колеса підприємство отримує від тих, хто, здавалося б, мав усіляко сприяти громаді. Олексій Прохоренко висловив незадоволення, зокрема, діями працівників Попільнянського РЕМу та ПАТ «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго».

— Вони не вникають у суспільні та виробничі проблеми підприємств і громад, які проживають на території, яку обслуговують. Їхня головна мета — прибуток установи. Я провів дослідження: за 17 років у Почуйках не зроблено жодної заміни трансформаторів, електроліній, не проведено розширень потужностей, хоча потреби населення зросли. Мої звернення до керівництва «Житомиробленерго» не знайшли відгуку, — сказав він.

І навів приклади: підприємство мало проблеми з підключенням до електроенергії нових об'єктів, бо не вистачало потужностей. Через бюрократичну тяганину дарма витрачалися кошти і час.

Марія ХІМИЧ.

Житомирська область.

Одна з кращих операторів машинного доїння Валентина Шепетівська.

Фото Марії ХІМИЧ.

АКТУАЛЬНО

Зусилля обов'язково підростуть

Як насіння, яке кинули в землю

Віктор Сич ***(на знімку),*** генеральний директор підприємства, що виготовляє сільгосптехніку, приваблює своїм філософським поглядом на агровиробництво.

— Корабель в холодну погоду гине на морі, то хто виживає? — розмірковує співрозмовник. — Усі, безумовно, думають: рятуються ті, хто вміє найкраще плавати. Це така розповсюджена точка зору. Виявляється, що це не зовсім так. Виживають ті, хто вміє плавати, але не настільки добре. І ось чому. Причина в тому, що в холодній воді досвідчені плавці гребуть дуже раціонально, не витрачають зайвої енергії, але через це їхнє тіло швидко охолоджується, починаються судоми, і люди, навіть вміючи плавати, гинуть. А ті, хто борсається, втрачають багато сил, стійкіші, бо при цьому зігріваються. Тому в холодній воді, виявляється, тримаються значно довше. Ось така дивна річ.

Тому я кажу, що під час поганої, скрутної ситуації не можна сидіти і чекати, мовляв, для чого витрачати зусилля, якщо прийде колись час, усе налагодиться і тоді ми почнемо працювати. Це хибна точка зору. Я не кажу, що треба борсатися, але треба працювати. Думаючи, вірячи, готуючи грунт до того, що прийде час і ваші зусилля підростуть як насіння, яке кинули в землю. А насіння можна покласти і в сухий грунт, але вірячи, що колись піде дощ, рослини виростуть і дадуть урожай.

— ***За вашою логікою виходить, що першими потонуть агрохолдинги, які раціонально випливатимуть, а всі інші — борсатимуться...*** — втручаюсь я зі своїми «п'ятьма копійками» у цей монолог.

— У агрохолдингів, як у кораблів великої водотоннажності, стійкість значно більша, щоб їх потопити. Тут треба докласти дійсно значних зусиль, аби їх пустити на дно. Але тут знову-таки діють закони фізики. Коли величезний криголам тоне, то він робить таку

воронку, такий вир, що за ним вслід у безодню йдуть інші, хто поруч. Тому я зовсім не бажаю, щоб агрохолдинги загинули. Я хотів би іншого — щоб було впорядковане наше землеробство і міцно, надійно трималися на плаву не лише агрохолдинги, а розцвітали, як кажуть, усі квіти. Для всіх треба створити сприятливі умови. І для маленьких фермерів: вони гнучкі, вони вирощують різні культури, які, можливо, не завжди є такими прибутковими. Наприклад, овочі. Я не знаю, чи багато у нас агрохолдингів, які беруться за вирощування городини. Фермери роблять свої невеликі теплиці й насичують ринок якісними овочами. А для якоїсь продукції, певне, агрохолдинги як виробничі структури кращі, в тому числі й для тваринництва, яке я дуже люблю. На великих фермах витрати будуть менші, собівартість нижча і, відповідно, можна дотримуватись режиму, і селекція буде краща, і корми збалансованіші...

На думку Віктора Сича, працювати, безумовно, приємно спокійно, бо у такому випадку робота доставляє радість і задоволення. А радість і задоволення — це як відпочинок. Тобто гарна робота — то хороший відпочинок. А коли працюєш багато, а віддачі не бачиш — у декого опускаються руки. Але доводиться працювати, борсатися, вірити в себе — щоб не потонути.

Спілкувалася Галина КВІТКА.

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

СПОРТ

Запорізький «Мотор», котрий домашні міжнародні матчі проводить на арені Палацу спорту в Києві, здобув першу перемогу в груповому турнірі гандбольної Ліги чемпіонів 2014/2015. Група D. «Мотор» (Україна, Запоріжжя) — «Кадеттен Шаффгаузен» (Швейцарія). 31:26 (18:13)

Ученому світ, а невченому тьма

Такої думки дотримується екс-півоборонець «Дніпра» (Дніпропетровськ), «Таврії» (Сімферополь) і збірної України Максим Калиниченко, котрий планує закінчити тренерські курси.

«З футболом активним, либонь, завершив. А ось ким буду в ньому далі — питання, — написав екс-футболіст у своїй конференції на MatchDay. ua — Вчитимуся на тренера, принаймні це не завадить. А там як Бог дасть, футбольний світ наскільки великий, настільки й тісний, усяк може статися».

«Стяуа» обов'язково потрібно обігравати «Динамо»

Щоб розраховувати на вихід до плей-оф Ліги Європи. Вважає легендарний румунський півоборонець Георге Хаджі.

— «Стяуа» доведеться зіграти два важкі матчі, — сказав він. — Упевнений, що «Ольборг «мріє помститися за принизливу поразку (0:6) у Бухаресті в першому турі групового раунду. Отже, теплого прийому «армійцям» чекати не варто, бо гра з данцями, переконаний, буде жорсткою.

Почали з перемоги

Футбол. Молодіжна збірна України (U-21) нового скликання на стадіоні імені Віктора Баннікова у Києві провела перший у своїй біографії офіційний поєдинок проти своїх турецьких однолітків і здобула перемогу.

Контрольний матч. **Україна — Туреччина. 2:0. Голи:** Юрченко, 71 (п), Хобленко, 87.

Україна: Бущан, Сватоок, Дуць, Жураховський (Гринь, 46), Хльобас (Хобленко, 60, Барилко, 89), Данченко (Фаворов, 46), Мішньов, Юрченко, Азацький (Філімонов, 85), Мірошніченко, Мігунов (Гемега, 60)

Туреччина: Уйсал, Сьонмез (Оздемір, 86), Ташдемір, Чошкун, Чалік, Йокушлу, Шахін (Саздаджі, 72), Кахвечі (Кайя, 59), Юнал, Учан, Басачікоглу (Кілінч, 72).

Вилучено: Учана, 57 (друге попередження).

***

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. 13 листопада. «Говерла» (Івано-Франківськ) — «Політехніка-Галичина» (Львів). 74:51 (15:14, 30:16, 15:17, 14:4).

Пріоритет громадським справам

Уже незабаром офіційний старт біатлонного сезону. Однак щось не видно серед спортсменів національної збірної одного з найтитулованіших українських біатлоністів (дворазового бронзового призера чемпіонату світу, переможця етапів Кубка світу, дворазового чемпіона Європи, учасника п'яти (!) Олімпіад) 37-річного **Андрія Дериземлю (на знімку),** який планував провести активно ще сезон. Щоб уникнути чуток і всіляких домислів, сайт Федерації біатлону України звернувся до Андрія по коментарі.

— Ви планували провести в складі національної збірної ще один сезон, чи змінилися плани? Чому вас не було на останніх тренуваннях національної команди?

— Справді, я планував ще побігати, маю сили та відповідне налаштування. Але останні події в Україні трохи змінили мої плани. Тепер я тренуюся індивідуально, бо саме це мені підходить більше. Ми обговорювали це питання з керівництвом федерації й дійшли висновку, що ті збори, які проходять наші молоді хлопці, не для мене. Адже я спортсмен віковий і потребую дещо іншої підготовки. У перегонах Кубка світу участі не братиму. Але планую виступити на чемпіонаті України, який відбудеться в грудні в Тисовці. Якщо покажу гарні результати, то цілком можливо, що поїду на чемпіонат Європи.

— А що саме змінилося у вашому житті, що змусило скорегувати плани?

— Знаєте, я за останні місяці багато пережив, думав. Уважаю, що мені вдалося щось зробити для українського спорту, можу ще бігати, є сили. Але в такий складний для моєї країни час прагну зайнятися іншим — громадською роботою. Я почав більше часу приділяти своєму центру допомоги армії, саме робота в ньому тепер стала для мене пріоритетною. Також є кілька проектів, пов'язаних із соціальною допомогою, які потрібно нині втілювати в життя, ще планую зайнятися й програмою з екології. Сьогодні все це видається актуальнішим, потрібнішим мені, насамперед, як громадянинові.

— Отже, зі спортом покі що не прощаєтеся?

— Із професіональною кар'єрою — так. А от зі спортом у цілому — ні. Цього сезону біатлонні траси мене ще побачать.

Фото Федерації біатлону України.

Бій Кличка і Пулєва розсудить американський рефері

Бокс. Стали відомі офіційні особи, які сьогодні обслуговуватимуть поєдинок між чемпіоном світу за версіями WBA, IBF і WBO українцем Володимиром Кличком і болгарським претендентом Кубратом Пулєвим.

Функції рефері в рингу покладено на 58-річного американця Тоні Вікса. Раніше він працював в аналогічній якості на таких боях, як Менні Пакіао — Оскар де ла Гойя, Флойд Мейвезер — Маркос Майдана, Серхіо Мартінес — Гуліо Сезар Чавес-молодший. Відзначимо, що поєдинки за участю Володимира Кличка Вікс раніше не обслуговував.

Боковими суддями також будуть представники Сполучених Штатів: Валеска Ролдан, Джо Паскуале і Джером Джекібко.

Як уже згадувалося, сьогоднішній бій Кличко — Пулєв відбудеться в Гамбурзі (Німеччина). В Україні в прямому ефірі його покаже телеканал «Інтер». Мешканці Німеччини матимуть змогу побачити поєдинок завдяки каналу RTL. А в США суперечку українця з болгарином транслюватиме популярний і авторитетний боксерський канал HBO.

Зазначимо, що населення Росії позбавлене можливості спостерігати гамбурзьку зустріч, бо жоден із тамтешніх телеканалів не вестиме її трансляції. Додамо, що в РФ останнім разом показували бій Володимира Кличка, коли він побив у Москві їхнього Олександра Повєткіна. Той поєдинок відбувся в жовтні минулого року.

«Українські отамани» підписали сімох іноземців

За команду «Українських отаманів» виступатиме ціла група легіонерів. Про це повідомляє офіційний сайт Федерації боксу України.

Отож у п'ятому сезоні Всесвітньої серії боксу (WSB) клуб «Українські отамани» окрім українців представлятиме сімка іноземних атлетів.

У ваговій категорії 49 кг — Гасанбой Дусматов (Узбекистан); (52) — Азат Усеналієв (Киргизстан); (56) Омурбек Малабеков (Киргизстан); (75) Гуршид Норматов (Узбекистан); (81) Елшод Расулов (Узбекистан); (91) Сергій Корнєєв (Білорусь); (+91) Буке Бенс (Угорщина).

В РФ останнім разом показували бій Володимира Кличка, коли він побив у Москві їхнього Олександра Повєткіна

Безпека на дорогах залежить від кожного з нас!

АКТУАЛЬНО

Статистика ДТП в країні невтішна: щодоби в аваріях гинуть 12 осіб і травмуються понад 90 учасників дорожнього руху. Середній вік постраждалих — 35—40 років. За оцінками Світового банку, щорічні втрати економіки від дорожньо-транспортних пригод сягають 5 млрд. доларів США. Генеральна асамблея ООН проголосила 2011—2020 роки Десятиліттям дій з безпеки дорожнього руху та закликала уряди вжити рішучих заходів із запобігання катастрофічним наслідкам ДТП.

Згідно з цим планом одним із показників для моніторингу досягнення цілей Десятиліття є регулярне проведення тижнів безпеки дорожнього руху. Цього року в Україні така акція проходить з 10 по 17 листопада. Її організатором та координатором є Всеукраїнська громадська організація «Асоціація безпеки дорожнього руху».

Експерти уже провели наукові та практичні конференції, круглі столи, присвячені безпеці на дорогах, різноманітні профілактичні флешмоби та акції. У свою чергу Державтоінспекція ініціювала проведення благодійної акції «Здай кров — врятуй життя», профілактичних заходів «Пішохід», «Безпечна швидкість», «П'яний за кермом — злочинець» тощо.

— Метою заходу є надати можливість для довгострокових та скоординованих дій на підтримку безпеки дорожнього руху і як наслідок — забезпечити передумови для суттєвого скорочення втрат на автомобільних дорогах. В країні для цього вже зроблено немало, — розповідає «Голосу України» керівник ГО «Асоціація безпеки дорожнього руху» Михайло Берлін. — Завдяки багаторічній правовій та профілактичній роботі вдалося стримати зростання аварійності на автодорогах країни. Основна мета цього тижня — нагадати, що безпека дорожнього руху залежить від нас самих. І якщо кожний з нас це зрозуміє і почне поважати себе і людей — аварій буде значно менше.

На жаль, поки що ситуація на українських автошляхах залишається складною. За інформацією ДАІ, за 10 місяців цього року сталося понад 22 тисячі ДТП із потерпілими, в яких 3607 осіб загинуло, 27343 — дістали тілесні ушкодження. «Ми хотіли би, щоб люди зрозуміли — безпека дорожнього руху залежить від кожного. Для досягнення позитивного результату недостатньо зусиль тільки державних установ, необхідні як зміни в законодавстві, так і підвищення культури та правосвідомості всіх учасників дорожнього руху», — зазначив начальник Департаменту ДАІ МВС України Анатолій Сіренко.

Нині профілактичні заходи проходять у Києві та області. Днями вартові доріг провели на Броварському проспекті профілактичний рейд під умовною назвою «П'яний за кермом — злочинець» **(на знімку)**.

«Результати перевірки просто вразили. Лише за дві години інспектори ДАІ відсторонили від керування 27 нетверезих водіїв. А загалом з початку року до відповідальності за це порушення притягнуто майже 12 тисяч автолюбителів, — розповів заступник начальника управління Державтоінспекції міста Києва Олександр Ткаченко.

У рамках благодійної акції «Здай кров — збережи життя» співробітники районних відділів ДАІ відвідали також Київський міський центр крові. «На дорогах міста кожний день травмуються люди. Інспектори, які є безпосередніми учасниками дорожнього руху та свідками аварій, знають, як часто при лікуванні потрібна кров постраждалим у ДТП. Тому ми й прийшли в центр крові. Метою цієї акції, як і завданням інспекторів, є збереження життя людей», — наголосила інспектор із профілактичної роботи Печерського ДАІ м. Києва Євгенія Філонюк.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото надано УДАІ м. Києва.

ДОВІДКА

За інформацією ДАІ м. Києва, за 10 місяців 2014 року на території міста зареєстровано 1456 дорожньо-транспортних пригод, в яких 150 людей загинули та 1643 — отримали травми. Значна кількість ДТП сталася саме з вини водіїв; з початку року зафіксовано 906 дорожньо-транспортних пригод, в яких 60 осіб загинули, а 1047 — отримали травми. Так, наприклад, через порушення правил маневрування в столиці сталася 461 ДТП, в яких 34 людини загинули й 545 — отримали травми.

КРИМІНАЛ

У сумці знайшли немовля

Прикарпатські правоохоронці розшукують матір підкинутого немовляти. Новонароджену дитину було виявлено в дорожній сумці темно-синього кольору під дверима квартири однієї із багатоповерхівок у місті Бурштин Галицького району. Дівчинка була загорнута в ковдрочку рожевого кольору і на ній була рожева шапочка. Попередній огляд свідчить про те, що маля доглянуте й народжене у спеціалізованому лікувальному закладі.

Міліція звертається до мешканців краю з проханням допомогти встановити особу матері. Можливо, хтось володіє інформацією про жінку, яка днями народила немовля, але з невідомих причин зараз не перебуває з ним. **Органи внутрішніх справ просять повідомити по телефонах: 102, (0342) 79-03-23, 0963277024 або на електронну адресу: umvsif@mvs. gov. ua**

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

«Металісти» викрадають знаки

Миколаївський облавтодор підрахував збитки від вандалізму на дорогах, загальна сума яких становить понад 212 тисяч гривень — на трасах області викрали або зламали більш як 170 дорожніх знаків. Це вдвічі більше, ніж рік тому, повідомили нашому кореспонденту в Службі автомобільних доріг у Миколаївській області.

Тільки уздовж дороги Дніпропетровськ—Миколаїв не стало 21 дорожнього знака та 9 стійок до них — тут «потрудилися» місцеві мисливці за металобрухтом. А траса, на якій і без того висока аварійністю, тепер стала значно небезпечніша.

Вл. інф.

«Болгаркою» по снаряду

В одному з гаражів, на вулиці Круговій у Шевченківському районі Запоріжжя, стався вибух. Спочатку вважали, що то «рвонув» газовий балон, однак згодом фахівці ДСНС та міліція дійшли висновку, що це боєприпас. На місці пригоди знайшли тіло чоловіка, особу якого встановлюють, і залишки... «болгарки». Схоже, що невдаха намагався розпиляти останнюю артилерійський снаряд, та десь помилився... Розпочато слідство — адже потрібно дізнатися не лише особу загиблого, а й звідки, а головне через кого до гаража потрапив снаряд, що зруйнував цегляні стіни й «сусідів» по кооперативу...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Міняв гранату й патрони на пляшку

У селі Верба, що в Дубенському районі на Рівненщині, один із мешканців переховував вдома двадцять патронів до автомата Калашникова, два патрони до пістолета та корпус ручної гранати РГД-5 без запалу. Днями все це «добро» 54-річний чоловік вирішив обміняти на пляшку горілки. Але провести оборудку не вдалося. Про те, що чоловік ходить по селу і пропонує стрічному-зустрічному викупити в нього боєприпаси, дізналася міліція. У торговця-невдахи не тільки вилучили патрони та гранату, а й відкрили проти нього справу про притягнення до відповідальності.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненської області.

Неповнолітні «вікінги» відповідатимуть за підпали

Підпали двох православних храмів і синагоги в Миколаєві скоїли неповнолітні студенти — нібито, з релігійних міркувань. Хлопці називають себе... адептами ми вірували прадавніх вікінгів, але сильно плутаються в міфології.

Як повідомив начальник Миколаївського міського відділення міліції Валерій Коба, два 17-річні студенти місцевих ВНЗ залучили до своїх «забав» 15-річного першокурсника ПТУ, їх було затримано на гарячому — під час підпалу сітілайта в центрі міста. «Вікінги» були обряджені в шапко-маски, а в їхніх рюкзаках виявилися пляшки з «коктейлем Молотова». Під час затримання вони чинили скажений опір міліції.

Як з'ясувалося згодом, приятелі вважали себе послідовниками релігії вікінгів і шляхом нічних підпалів боролися з чужими для них культами. Двоє старших членів групи брали участь у всіх підпалах, а молодший уперше вийшов «на діло» і повинен був кинути «коктейль Молотова».

Кримінальна відповідальність за подібні діяння наступає з 14 років. Тож усіх трьох неповнолітніх вандалів буде покарано.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

Ув'язнений втік на автомобілі свого наглядача

На Запоріжжі у Біленьківській колонії №99 сталася втеча засудженого за вбивство злочиния.

Чоловік відсидів вже майже п'ять років із дев'яти, встановлених йому за вироком суду. Ув'язнений на прізвище Кучер (прізвисько Зюзя) потрапив до колонії за вбивства бердянської пенсіонерки — злочинець її задушив, а потім ще й обікрав.

Що стосується втечі, то навколо неї, як мовиться, багато темного й незрозумілого. Чомусь в гаражі колонії ремонтувався приватний автомобіль наглядача. Одразу постають питання щодо якості контролю, як і взагалі до пропускного режиму у виправному закладі. Бо ж засуджений безперешкодно виїхав з території і кинув автівку тільки в сусідньому селі...

Розпочалося розслідування інциденту (на місце прибуло все керівництво пенітенціарної служби області), проводяться й розшукові заходи. Зокрема фото втікача розповсюджено в місцевих ЗМІ.

Вл. інф.

«Міліція під контролем!»

Під такою назвою днями в столиці представили мобільний додаток, який містить довідкову інформацію про те, що робити, коли в людини виникли проблеми з правоохоронними органами. Його розробили волонтери з «Асоціації українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів» (Асоціація УМДПЛ).

«У своєму повсякденному житті будь-хто може стати жертвою незаконних дій з боку правоохоронних органів. Раніше ми багато друкували матеріалів із правовими порадами, але не завжди зручно носити з собою брошури. Відтепер усі бажаючі можуть мати порадник в своєму мобільному телефоні й у будь-який час ознайомитися з важливими відомостями, до того ж абсолютно безплатно», — пояснив необхідність створення такого додатка виконавчий директор Асоціації УМДПЛ Вадим Пивоваров.

Документ має форму порадника, який складається із 17 розділів і містить важливі для сьогодення питання, серед яких: як поводитися під час зустрічі з міліціонером на вулиці, як спілкуватися з працівниками ДАІ, що робити в разі затримання правоохоронними органами, як реагувати, якщо із затриманого ви стали заарештованим, що робити і чого не робити під час обшуку чи затримання тощо. Крім того, в ньому вказано телефони та адреси територіальних відділень міліції, а також контакти організацій, де можна отримати консультацію чи правову допомогу. Розробники пообіцяли оновлювати його щоразу, коли відбуватимуться зміни у відповідному законодавстві.

Вл. інф.

Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

КУРІНЬ

№ 221 (5971) СУБОТА, 15 ЛИСТОПАДА 2014

Сьогодні в Україні переважно хмарно, без істотних опадів. Уночі, вранці місцями туман. Вітер східний і південно-східний, на півдні північно-східний, 5—10 м/с. Температура повітря вночі від 2 градусів морозу до 3 тепла, в Закарпатті і на крайньому півдні 3—8 тепла. Удень 1—6 градусів тепла, на Прикарпатті й півдні країни до 11, в Закарпатті 10—15 градусів

ЦЬОГО ДНЯ, 15 ЛИСТОПАДА

1912. Народився Андрій Малишко — український поет («Пісня про рушник»), перекладач, літературний критик. **1925.** У Харкові введено в дію перший в Україні механічний хлібний завод. **1944.** Вийшла постанова Ради народних комісарів УРСР і ЦК КП(б)У про видання Української Радянської Енциклопедії. **1946.** Рада міністрів УРСР постановила запровадити розроблений Інститутом мовознавства Академії наук УРСР і схвалений постановою РНК УРСР від 8 травня 1945 року «Український правопис» до обов'язкового вжитку на території УРСР з 1 грудня 1946 року. **1969.** У Житомирській області став до ладу Озерянський торфобрикетний завод. **1993.** У Києві створено музей-майстерню Івана Кавалерідзе.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Отже... Папаша Кураж і його діти! Поки папаша пакує валізи в Австралію на тусовку G-20, його дітки вже ладні спопелити одне одного. Про погляд не йдеться. Колишній «головнокомандувач республіки» І. Стрєлков (Гіркін) за ідіотською звичкою вже ладен схопитися за «Муху» чи «Джмеля». Бо перший вождь «ДНР» і його закадичний друг О. Бородай обізвав його, героя всіх воєн на теренах СРСР... балериною: «Якщо його хтось і уколошкав, то я, зокрема, його й уколошкав. Тому що він вичерпав свою роль і можливості. Він Донецькій республіці не потрібен и не корисний, — заявив Бородай. — Стрєлков намагався стати політичним лідером, але ця роль йому підходить так само, як пачка балерини. Він у цьому зовсім нічого не розуміє».

Тепер уже «отставной козы барабанщик» — балерун Гіркін — мочить гендляра Бородая: «...Сашка чекає довга і славна кар'єра платної сурківської підстилки. Ну що ж — заслужив».

Знаєте, а мені якось по барабану доля ось цих дітей «руського міра». Більше хвилює доля інших, котрі у свій речовий мішок нині кладуть військовий квиток, георгіївську стрічку і портрет папаші Пу. Папаші, який перед вильотом до австралійського Брісбена малює на клаптиках паперу чорні хрести для власних дітей, а потім все це перемішує в солдатській касці... (До речі, це сцена із п'єси «Мамаша Кураж»).

Репродукція плаката часів СРСР.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Наші живчики живіші всіх живих!

Уже скільки наш електорат політики використовували як одноразовий виріб, а нові лохи все народжуються і народжуються, і проколюються...

Веселим виборцям на замітку

Від політичних клоунів смішно тільки до виборів...

Через терни до депутатства

У нинішніх електоральних корупціонерів завдання дещо ускладнилося: необхідно сфальсифікувати не тільки результати виборів, а й екзит-полів.

Вічна пам'ять народній пам'яті

Народ забудькуватий, і кандидати в народні депутати завжди про це пам'ятають.

Борис РЕВЧУН.

ОГОЛОШЕННЯ

Громадяни, при отриманні рабів уважно їх перевіряйте. Всіх хороші і придатні раби розійшлися серед своїх, вам спробують підсунути неліквід. Мені під виглядом шахтарів-стаханівців впарили двох алкашів, один вже здох, другий без пляшки працювати відмовляється, на органи ж не годиться — все прогнило. На склад брак не приймають і не обмінюють.

St U.

УСМІШКИ

І ми (Іронічне)

Така сувора селявуха...
І ми у ній —
по самі вуха!

Як рибонька

Було... В норі
сиділи миші —
Плітки перебирали...
свіжі!
— То як там...
бідолашний кіт?!
— Б'ється, як рибонька,
об лід!

Володимир ДАНИК.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Той, хто хоче добра Україні, постійно його проповідує українською за невеликим винятком «малограмотності».***

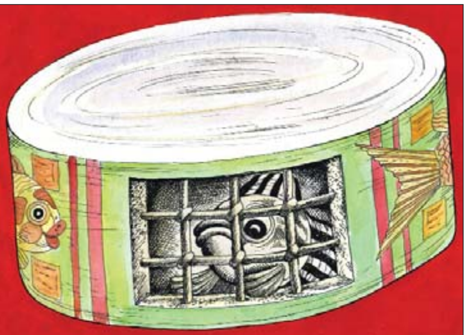
☞ ***Безпричинно сміються тільки за комунізму, наприклад, олігархічного...***

☞ ***Борешся за народ — не забувай і про себе, інакше боротьба завершиться поразкою.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

ДОДУМАЙТЕ САМІ – ДДС

Конкурс дотепників триває. Переможні додумки курінний подає на суд гуморної громади тут, а решту порцій знайдете на сайтах www.golos.com.ua та golosukraine.com у розділі «Гумор».

1. Андрій Ілларіонов, колишній помічник В. Путіна, нині політичний експерт:

— Путін тримає Януковича як запасну карту...

...Янукович вірить, що там — туз. Путін знає: там — «шестьорка».

(М. Варениця, Сміла).

2. Радослав Сікорський, маршалок Сейму Польщі:

— Саміт НАТО став справжнім розчаруванням для України. Ми запропонували їй усе, крім реальної допомоги...

...І в НАТО дуже багато штатних генералів, які не бажають воювати на фронті.

(М. Макаренко, Житомир).

3. Дмитро Рогозін, віце-прем'єр РФ:

— Нашим дипломатам і політикам наші оборонно-промисловий комплекс, армія і флот також стануть опорою у вирішенні внутрішніх і зовнішньополітичних питань...

...Вибачайте, забув про нашу головну опору — усилене ФСБ!

(Ю. Большак, Київ).

4. Володимир Путін, Президент РФ:

— Найголовніша трагедія, яка розгортається на наших очах, — це відчуження українського і російського народу...

...І це за того, що мій Кремль скраю...

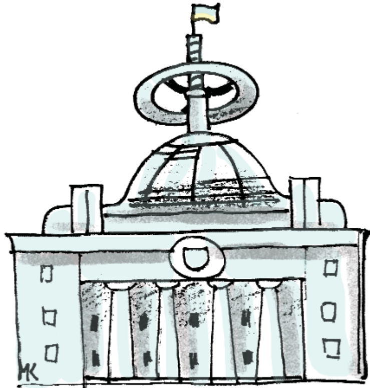
(С. Мефодовський, Одеська область).

5. Арсеній Яценюк, Прем'єр-міністр України (про газові переговори з Росією):

— Я знаю російські штучки. Можна підписати угоду, заплатити гроші й нічого не отримати взамін...

...Але й ми не дурні, візьмемо і не віддамо.

(О. Ващенко, Ірпінь).

А тепер нова п'ятірка фраз, яка варта уваги наших дотепників:

1. Арсеній Яценюк, Прем'єр-міністр України (про воєнну агресію проти України):

— Хотілося б звернути увагу, щоб світ не страждав геополітичним дальтонізмом. Уже перейшли не десятки, а сотні «червоних ліній»...

2. Сергій Юлдашев, прокурор Києва (про добровільні батальйони):

— Давайте подивимося правді в очі: є герої і патріоти, а є тилові мародери в камуфляжі, які ходять по місту озброєні до зубів...

3. Михайло Добкін, глава Харківської області (про Ю. Тимошенко і про нову владу):

— Юлія Володимирівна, яка колись здавалася найвідчайдушнішою, стосовно нових людей — просто дитина...

4. Євген Чичваркін, російський бізнесмен і політичний емігрант:

— Запах сірководню, що днями поширився Москвою, дуже символічний — може бути...

5. Антон Геращенко, радник міністра внутрішніх справ України:

— Те, що у Путіна в голові, давно повинно стати предметом для дослідження психологів та психіатрів...

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь»—ДДС.

Мал. Миколи КАПУСТИ, Василя ФЛЬОРКА, Георгія МАЙОРЕНКА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Галина КВІТКА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Валерій ДРУЖЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 38495

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

